

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 22. marca 2007
OR. (en)**

7665/07

**Medinstitucionalna zadeva:
2005/0245 (COD)**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

OPOMBA

od: predsedstva

za: Svet

Št. predl. Kom.: 15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165

Zadeva: Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembi direktiv 97/7/ES, 2000/12/ES in 2002/65/ES

V prilogi je navedeno konsolidirano kompromisno besedilo predsedstva.

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
o plačilnih storitvah na notranjem trgu
in o spremembi direktiv 97/7/ES, 2000/12/ES in 2002/65/ES

- (1) Za vzpostavitev notranjega trga je nujno, da se odpravijo vse notranje meje v Skupnosti, da se omogoči prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. Pravilno delovanje enotnega trga plačilnih storitev je torej bistvenega pomena. Trenutno pa delovanje tega trga ovira pomanjkanje uskladitve na tem področju.
- (2) Trenutno so trgi plačilnih storitev v državah članicah organizirani ločeno, glede na nacionalna pravila, pravni okvir za plačilne storitve pa je razdrobljen na 27 nacionalnih pravnih sistemov.
- (3) Več aktov Skupnosti, ki je bilo na tem področju že sprejetih, in sicer Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/5/ES z dne 27. januarja 1997 o čezmejnih nakazilih in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2560/2001 z dne 19. decembra 2001 o čezmejnih plačilih v eurih, ni v zadostni meri odpravilo težav, kot to ni bilo doseženo s Priporočilom Komisije 87/598/EGS z dne 8. decembra 1987 o kodeksu poslovanja z elektronskimi plačili (odnosi med finančnimi institucijami, trgovci in podjetji za opravljanje storitev ter potrošniki), Priporočilom Komisije 88/590/EGS z dne 17. novembra 1988 o plačilnih sistemih, zlasti pa o povezavi med imetnikom in izdajateljem kartic, ali Priporočilom Komisije 97/489/ES z dne 30. julija 1997 o transakcijah z elektronskimi plačilnimi instrumenti in zlasti o povezavi med izdajateljem in imetnikom. Vendar pa ti ukrepi še vedno ne zadostujejo. Soobstoj nacionalnih predpisov in nepopolnega okvira Skupnosti ustvarja zmedo in pomanjkanje pravne varnosti.

- (4) Zato je na ravni Skupnosti nujno vzpostaviti sodoben in dosleden pravni okvir za plačilne storitve, ne glede na združljivost storitev s sistemom, ki izhaja iz pobude finančnega sektorja za enotni plačilni trg v eurih (SEPA), ki zaradi svoje nevtralnosti zagotavlja enake konkurenčne pogoje za vse plačilne sisteme, da se tako ohrani izbira, ki je na voljo potrošnikom; to pa naj bi pomenilo za potrošnika znaten korak naprej v smislu stroškov, varnosti in učinkovitosti v primerjavi z obstoječimi nacionalnimi sistemi.
- (5) Navedeni okvir bi moral zagotoviti usklajevanje nacionalnih določb o bonitetnih zahtevah, dostop novih ponudnikov plačilnih storitev na trg, zahteve po informacijah ter pravice in obveznosti uporabnikov plačilnih storitev. V navedenem okviru bi bilo treba ohraniti določbe Uredbe (ES) št. 2560/2001, ki so kar zadeva cene vzpostavile enotni trg za plačila v eurih. Določbe Direktive 97/5/ES in priporočila iz priporočil 87/598/EGS, 88/590/EGS in 97/489/ES bi bilo treba vključiti v en sam zavezujoč akt.

- (6) Vendar pa ni primerno, da navedeni pravni okvir zajame celotno področje. Njegovo uporabo bi bilo treba omejiti na ponudnike, katerih glavna dejavnost je opravljanje plačilnih storitev za uporabnike plačilnih storitev. Prav tako ni primerno, da se uporablja za storitve, pri katerih se prenos sredstev od plačnika k prejemniku plačila ali prevoz izvrši samo v bankovcih in kovancih ali pri katerih prenos temelji na čeku, računu, zadolžnici ali drugih instrumentih, potrdilih ali karticah, ki se glasijo na ponudnika plačilnih storitev ali drugo stranko zaradi dajanja sredstev na razpolago prejemnika plačila. Poleg tega bi bilo treba razlikovati med možnostmi, ki jih ponujajo telekomunikacijski in informacijski operaterji ali obratovalci omrežij, da bi poleg nabave običajnih storitev govorne telefonije in njihovega prenosa na elektronske naprave omogočili tudi lažjo nabavo digitalnega blaga ali storitev, npr. zvokov za tone, glasbe ali digitalnih časopisov. Vsebino tega blaga ali storitev lahko proizvedejo tretji ali operater; ti jim lahko tudi dodajo bistveno vrednost v obliki dostopa, prenosa ali iskalnih funkcij. V zadnjem primeru, v katerem blago ali storitve zagotavlja eden od teh operaterjev ali – zaradi tehničnih razlogov – tretji in je njihova uporaba možna samo z digitalnimi napravami, kot so mobilni telefoni ali računalniki, se ta pravni okvir ne bi smel uporabljati, saj dejavnost operaterja presega samo plačilno transakcijo. Vendar bi bila uporaba tega okvira ustrezna v primerih, ko operater deluje izključno kot posrednik, ki poskrbi samo za to, da se plačilo opravi tretjemu dobavitelju.
- (6a) Denarno nakazilo je enostavna denarna storitev, običajno osnovana na gotovini, ki jo plačnik zagotovi ponudniku plačilnih storitev, kateri izplača ustrezen znesek, na primer po komunikacijski mreži, prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila. V nekaterih državah članicah supermarketi, trgovci in drugi trgovci na drobno nudijo javnosti ustrezno storitev, ki omogoča plačevanje javnih storitev in drugih računov gospodinjstva. Te storitve plačevanja računov bi morale biti obravnavane kot denarno nakazilo v smislu te direktive, razen če pristojni organi menijo, da spada ta dejavnost pod drugo plačilno storitev, opredeljeno v Prilogi.

- (7) Treba je navesti kategorije ponudnikov plačilnih storitev, ki lahko zakonito opravljajo navedene storitve povsod po Skupnosti, in sicer kreditne institucije, ki od uporabnikov sprejemajo pologe za financiranje plačilnih transakcij in ki bi morale še naprej izpolnjevati bonitetne zahteve iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/48/ES z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, institucije za izdajo elektronskega denarja za financiranje plačilnih transakcij, ki bi morale še naprej izpolnjevati bonitetne zahteve iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/46/ES z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja, ter poštnih institucij, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja na podlagi nacionalne zakonodaje.
- (7a) Ta direktiva določa pravila za izvrševanje plačilnih transakcij, če so sredstva v obliki elektronskega denarja, kot je opredeljeno v členu 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES. Ta direktiva pa ne ureja izdajanje elektronskega denarja in ne spreminja bonitetne ureditve institucij za izdajo elektronskega denarja, kot to določa Direktiva 2000/46/ES. Zato plačilne institucije ne smejo izdajati elektronskega denarja.
- (8) Za odpravo pravnih ovir za vstop na trg pa je treba določiti enotno dovoljenje za vse ponudnike plačilnih storitev, ki niso povezani s sprejemanjem pologov ali izdajanjem elektronskega denarja. Zato je primerno, da se uvede nova kategorija ponudnikov storitev, v nadaljnjem besedilu "plačilne institucije", tako da se predvidi izdajanje dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti fizičnim in pravnim osebam zunaj obstoječih kategorij, ob upoštevanju vrste strogih in obsežnih pogojev. Tako bi se za tovrstne storitve uporabljali enaki pogoji na celotnem ozemlju Skupnosti.

- (9) Pogoji za izdajanje in ohranjanje dovoljenja za kreditne institucije bi morali vsebovati bonitetne zahteve, sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo taki organi pri svojem poslovanju. Tu so potrebne jasne zahteve za ustanovni kapital v povezavi s tekočim kapitalom, ki bi jih lahko pravočasno natančneje definirali glede na potrebe trga. Zaradi raznolikosti na področju plačilnih storitev dopušča Direktiva različne metode skupaj z določeno diskrecijsko pravico nadzornih organov, s čimer se zagotovi, da so enaka tveganja obravnavana na enak način za vse ponudnike plačilnih storitev. Zahteve za plačilne institucije bi morale odražati dejstvo, da se plačilne institucije ukvarjajo z bolj specializiranimi in omejenimi dejavnostmi in pri tem ustvarjajo tveganja, ki so ožja in jih je lažje spremljati in nadzorovati kakor tista, ki nastanejo pri vseh vrstah dejavnosti kreditnih institucij. Plačilnim institucijam bi bilo treba prepovedati sprejemanje pologov od uporabnikov in bi jim moralo biti dovoljeno uporabljati samo sredstva, prejeta od uporabnikov za opravljanje plačilnih storitev. Treba bi bilo določiti, da se sredstva strank vodijo ločeno od sredstev, ki jih ima plačilna institucija za druge poslovne dejavnosti. Za plačilne institucije bi se morale uporabljati tudi učinkovite zahteve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- (9a) Plačilne institucije bi morale svoje računovodske izkaze in konsolidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto pripraviti v skladu z Direktivo 78/660/ES ter, če je ustrezno, v skladu z direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS. Letni računovodski izkazi in konsolidirani računovodski bi morali biti revidirani, razen če ta obveznost v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, če je ustrezno, z direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS za plačilno institucijo ne velja.

- (9b) Ta direktiva ureja odobritev kredita le, če je ta tesno povezan s plačilnimi storitvami, tj. kreditnimi linijami in izdajanjem kreditnih kartic. Samo v primeru, če je kratkoročni kredit odobren za lažje izvajanje plačilnih storitev, ga je za čezmejne dejavnosti plačilnih institucij primerno dovoliti pod pogojem, da bo refinanciran v glavnem iz lastnih sredstev plačilne institucije in iz drugih sredstev na trgih kapitala, vendar ne iz sredstev, ki se hranijo v imenu strank za namene plačilnih storitev. Zgoraj omenjeno ne bi smelo posegati v Direktivo 87/102/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti ali v drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali držav članic o vidikih v zvezi s pogoji odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.
- (10) Države članice morajo imenovati pristojne organe za izdajanje dovoljenj plačilnim institucijam za opravljanje stalnih kontrol in za odločanje glede odvzema dovoljenj. Zaradi zagotavljanja enakosti obravnave države članice ne bi smele uporabljati nobenih zahtev za plačilne institucije razen tistih, ki so navedene v tej direktivi. Obstajati pa mora možnost, da se vse odločitve pristojnih organov izpodbija na sodišču. Poleg tega naloge pristojnih organov ne bi smele posegati v pregled nad delovanjem plačilnih sistemov, kar je v skladu s četrto alineo člena 105(2) Pogodbe naloga, ki jo mora opravljati Evropski sistem centralnih bank.
- (11) Črtano

(12) Ker je zaželeno, da sta ime in sedež vseh oseb, ki opravljajo storitve nakazovanja, registrirana in se jim vsem odobri priznanje, ne glede na to, ali so sposobne izpolnjevati vse pogoje za izdajo dovoljenja za plačilne institucije, tako da nihče ni prisiljen v sivo ekonomijo in se za vse osebe, ki opravljajo storitve nakazovanja, določijo nekatere minimalne pravne zahteve, je primerno in v skladu s posebnim priporočilom VI Projektne skupine za finančno ukrepanje pri pranju denarja (FATF), da se predvidi mehanizem, ki bo omogočil, da se bodo lahko ponudniki plačilnih storitev, ki ne morejo izpolniti vseh teh pogojev, kljub temu obravnavali kot plačilne institucije. Za te namene bi morale države članice dovoliti vpis takšnih oseb v register plačilnih institucij, čeprav ne izpolnjujejo vseh ali nekaterih pogojev za pridobitev dovoljenja.

Vendar pa je nujno omogočiti, da se odstopanje določi ob izpolnjevanju strogih zahtev, ki zadevajo obseg transakcij. Plačilne institucije, za katere velja opustitev, nimajo niti pravice do ustanavljanja niti svobode opravljanja storitev, prav tako teh pravic ne bi smele izvajati posredno kot članice plačilnega sistema.

(12a) Za vse ponudnike plačilnih storitev je bistvenega pomena, da imajo dostop do storitev tehnične infrastrukture plačilnih sistemov. Vendar se dostop pogojuje z ustreznimi zahtevami, da se zagotovita integriteta in stabilnost sistema. Vsak ponudnik plačilnih storitev, ki zaprosi za sodelovanje v plačilnem sistemu, mora udeleženi v plačilnem sistemu predložiti dokaz, iz katerega je razvidno, da je njegova notranja ureditev dovolj trdna za preprečevanje vseh vrst tveganj. Taki plačilni sistemi običajno vključujejo, na primer, sisteme kartic štirih pogodbenic kot tudi večje sisteme, ki obdelujejo kreditne prenose in neposredne bremenitve. Da bi povsod po Skupnosti zagotovili enako obravnavo različnih kategorij ponudnikov plačilnih storitev z dovoljenjem v skladu s pogoji njihovega bonitetnega dovoljenja, je nujno pojasniti pravila v zvezi z dostopom do opravljanja plačilnih storitev in dostopa do plačilnih sistemov.

Treba bi bilo predvideti nediskriminatorno obravnavo plačilnih institucij z dovoljenjem in kreditnih institucij, tako da lahko vsi ponudniki plačilnih storitev, ki konkurirajo na notranjem trgu, uporabljajo storitve tehnične infrastrukture teh plačilnih sistemov pod enakimi pogoji. Lahko se utemelji drugačna obravnava med ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem in tistimi, ki so upravičeni do odstopanja po členu 21 te direktive kot tudi od opustitve iz člena 8 Direktive 2000/46/ES, zaradi razlik v njihovem bonitetnem okviru v primerjavi s ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem. V vsakem primeru pa naj se razlike v cenovnih pogojih dopustijo samo, če to temelji na razlikah v cenah, ki jih uvedejo ponudniki plačilnih storitev. To pa ne bi smelo posegati v pravice držav članic do omejitve dostopa do sistemsko pomembnih sistemov v skladu z Direktivo 98/26/ES in tudi brez poseganja v pristojnosti ECB in ESCB, kot jih določa člen 105(2) Pogodbe ter člena 3.1 in 22 Statuta ESCB, v zvezi z dostopom do plačilnih sistemov.

- (12b) Določbe glede dostopa do plačilnih sistemov se ne bi uporabljale za sisteme, ki jih vzpostavi in upravlja en sam ponudnik plačilnih storitev. Ti sistemi lahko delujejo v neposredni konkurenci s plačilnimi sistemi ali pa, kar je bolj običajno, v tržni niši, ki je plačilni sistemi ne pokrivajo zadostno. Ti plačilni sistemi običajno zajemajo sisteme treh pogodbenic, kot so sistemi kartic treh pogodbenic, plačilne storitve, ki jih opravljajo ponudniki telekomunikacij, ali storitve denarnih nakazil, pri čemer je upravljavec sistemov ponudnik plačilnih storitev tako za plačnika kot tudi za prejemnika plačila, in interne sisteme bančnih skupin. Za spodbujanje konkurence med temi plačilnimi sistemi in uveljavljenimi glavnimi plačilnimi sistemi načeloma ne bi bilo ustrezno, da bi tretjim strankam dovolili dostop do teh plačilnih sistemov. Kljub vsemu bi za takšne sisteme vedno veljali predpisi Skupnosti in držav članic o konkurenci, v katerih bi lahko bila zahtevana možnost dostopa do teh sistemov zaradi zagotavljanja učinkovite konkurence na plačilnih trgih.
- (13) Treba bi bilo določiti vrsto pravil, s katerimi bi pri plačilnih storitvah zagotovili preglednost pogojev in zahtev v zvezi z informacijami.
- (14) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za gotovinske plačilne transakcije, ker enotni plačilni trg za gotovino že obstaja. Ta direktiva se tudi ne bi smela uporabljati za tiste plačilne transakcije, ki temeljijo na papirnih čekih, saj jih zaradi njihove narave ni mogoče obdelovati tako učinkovito kakor druga plačilna sredstva. Dobra praksa na tem področju pa bi morala temeljiti na načelih, določenih s to direktivo.
- (15) Črtano.

- (15a) Ker potrošniki in podjetja niso v enakem položaju, ne potrebujejo enake stopnje zaščite. Čeprav je pomembno zagotoviti pravice potrošnikov z določbami, od katerih ni mogoče odstopati s pogodbo, je primerno, da se podjetjem in organizacija dovoli, da sklenejo drugače. Vseeno bi morale države članice imeti možnost določiti, da se mikropodjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij, lahko obravnavajo na enak način kot potrošniki. V vsakem primeru pa bi morale poglobitve določbe te direktive vedno veljati, ne glede na status uporabnika.
- (16) Ta direktiva bi morala določiti obveznosti ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem informacij uporabnikom plačilnih storitev, ki bi morali prejeti kakovostne in jasne podatke o plačilnih storitvah, da bi se lahko ustrezno odločali in nakupovali znotraj EU. Zaradi zagotavljanja preglednosti ta direktiva določa usklajene zahteve, potrebne za zagotavljanje potrebnih in zadostnih informacij uporabnikom plačilnih storitev tako glede pogodbe za plačilne storitve kot glede plačilnih transakcij. Za spodbuditev nemotenega delovanja notranjega trga plačilnih storitev države članice ne bi smele sprejeti predpisov glede informacij razen tistih, ki jih določa ta direktiva.
- (17) Potrošnike bi bilo treba zavarovati pred nepoštenimi in zavajajočimi praksami v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah med podjetji in potrošniki na notranjem trgu kot tudi z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES (Direktiva o elektronskem poslovanju) ter z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo. Dodatne določbe v teh obstoječih pravnih aktih še vedno veljajo. Vendar pa je treba predvsem razčistiti odnos med to direktivo in Direktivo 2002/65/ES v zvezi z zahtevami, povezanimi s predpogodbenimi informacijami.

- (18) Zahtevane informacije bi morale biti sorazmerne s potrebami uporabnikov in sporočene na standarden način. Zahteve po informacijah za enkratno plačilno transakcijo pa bi se morale razlikovati od tistih za okvirno pogodbo, ki predvideva sklop plačilnih transakcij.
- (18a) V praksi so okvirne pogodbe in transakcije, ki jih pokrivajo, veliko bolj pogoste in ekonomsko pomembne kot pa enkratne plačilne transakcije. Če gre za plačilni račun ali posebni plačilni instrument, se zahteva okvirna pogodba. Zato naj bi bile zahteve po predhodnih informacijah v zvezi z okvirnimi pogodbami povsem izčrpne, informacije pa naj bi bile vedno posredovane na papirju ali na drugem trajnem nosilcu, kot so izpisi iz bančnih tiskalnikov, računalniške diskete, CD-ROM-i, DVD-ji in trdi diski osebnih računalnikov, na katerih se lahko shranjuje elektronska pošta, in na spletnih straneh, če so ta dostopna za poznejšo uporabo toliko časa, kolikor je potrebno za namene informiranja, in omogočajo nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij. Vendar pa se o načinu predložitve kasnejših informacij o izvedenih transakcijah lahko doseže dogovor v okvirni pogodbi med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom plačilnih storitev. Lahko gre, na primer, za dogovor, da so v internetnem bančništvu vse informacije o plačilnem računu dostopne neposredno na spletu.
- (18b) Pri enkratnih plačilnih transakcijah bi bilo treba zagotoviti vedno samo bistvene informacije na pobudo samega ponudnika plačilnih storitev. Ker je plačnik običajno prisoten, ko izda plačilni nalog, ni potrebno zahtevati, da se informacije v vsakem primeru predložijo na papirju ali drugem trajnem nosilcu. Ponudnik plačilnih storitev lahko informacije poda ustno na okencu ali omogoči, da so enostavno dostopne, na primer tako, da pogoje v svojih prostorih objavi na oglasni deski. Treba bi bilo zagotoviti tudi informacijo, kje so dostopne bolj podrobne informacije (na primer naslov spletnega mesta). Vendar pa, če potrošnik tako zahteva, bi bilo treba bistvene informacije zagotoviti na papirju ali na drugem trajnem nosilcu.

(18c) Direktiva potrjuje pravico potrošnika, da prejema ustrezne informacije brezplačno, preden se zaveže s kakršno koli pogodbo o plačilnih storitvah. Prav tako lahko potrošnik brezplačno zahteva predhodne informacije kot tudi okvirno pogodbo na papirju in to kadarkoli med pogodbenim razmerjem. Tako lahko potrošnik primerja storitve ponudnika plačilnih storitev in njihove pogoje ter v primeru spora preveri svoje pogodbene pravice in obveznosti. Te določbe so v skladu s predpisi iz zgoraj omenjene Direktive 2002/65/ES. Izrecne določbe o brezplačnih informacijah v tej direktivi še ne bi smele pomeniti, da se potrošnikom informacije po drugih veljavnih direktivah lahko zaračunajo.

(18ca) Pri načinu zagotavljanja zahtevanih informacij uporabniku plačilnih storitev s strani ponudnika plačilnih storitev bi bilo treba upoštevati potrebe uporabnika plačilnih storitev kakor tudi – glede na dogovor v zadevni pogodbi o plačilnih storitvah – praktične tehnične vidike in stroškovno učinkovitost. Direktiva tako razlikuje med dvema načinoma zagotavljanja informacij s strani ponudnika plačilnih storitev: Informacije morajo biti sporočene, tj. ponudnik plačilnih storitev jih mora v skladu s to direktivo v ustreznem času sam zagotoviti, ne da bi jih moral uporabnik plačilnih storitev ponovno zahtevati, ali pa bi morale biti informacije uporabniku plačilnih storitev dane na voljo ob upoštevanju vseh njegovih zahtev po nadaljnjih informacijah. V tem primeru si mora uporabnik plačilnih storitev dejavno prizadevati za pridobitev informacij: jih od ponudnika plačilnih storitev izrecno zahtevati, se prijaviti v poštni nabiralnik bančnega računa ali vstaviti bančno kartico v tiskalnik za bančne izpiske. Ponudnik plačilnih storitev mora v ta namen zagotoviti, da ima uporabnik plačilnih storitev možnost dostopa do informacij in da so mu te na voljo.

- (18d) Poleg tega bi moral potrošnik prejeti osnovne informacije o izvršenih transakcijah brez dodatnih stroškov. Če gre za enkratno plačilno transakcijo, ponudnik plačilnih storitev te informacije ne bi smel posebej zaračunavati. Podobno naj bi se naknadne mesečne informacije o plačilnih transakcijah na podlagi okvirne pogodbe prejemale brezplačno. Ob upoštevanju pomena preglednosti določanja cen in različnih potreb strank pa se lahko pogodbenice dogovorijo glede cen, zaračunanih za pogostejše ali dodatne informacije. Da bi se ustrezno upoštevale različne nacionalne prakse, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo pravila, na podlagi katerih bi bilo treba mesečne izpiske plačil na papirju vedno predložiti brezplačno.
- (19) Za omogočanje večje mobilnosti strank bi morali imeti potrošniki možnost prekinitve okvirne pogodbe po poteku enega leta, ne da bi bili zato bremenjeni. Za potrošnike odpovedni rok ne bi smel biti daljši od enega meseca, za ponudnike plačilnih storitev pa ne krajši od dveh mesecev. Ta direktiva ne vpliva na obveznost ponudnika plačilnih storitev, da v izjemnih primerih v skladu z drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali zakonodajo držav članic, npr. zakonodajo na področju pranja denarja in financiranja terorizma, ukrepi za zamrznitev sredstev ali kakršnim koli posebnim ukrepom, povezanim s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj, prekine pogodbo za plačilne storitve ali blokira uporabo plačilnega instrumenta.
- (20) Instrumenti za plačila majhnih vrednosti bi morali, kadar gre za poceni blago in storitve, predstavljati alternativo, ki je poceni in preprosta za uporabo, in ne bi smeli biti preobremenjeni s pretiranimi zahtevami. Ustrezne zahteve glede obveščanja in pravila za njihovo izvajanje bi zato morali biti omejeni na bistvene informacije, ob čemer se upoštevajo tudi tehnične zmožnosti, ki se jih lahko upravičeno zahteva od instrumentov, namenjenih plačilom majhnih vrednosti. Uporabniki plačilnih storitev bi bili kljub manj strogemu režimu deležni zadostne zaščite, saj predstavljajo ti instrumenti omejeno tveganje, kar velja zlasti za vnaprej plačane instrumente.

- (20a) Da bi zmanjšali tveganja in posledice neodobrenih ali nepravilno izvedenih plačilnih transakcij, bi moral uporabnik plačilnih storitev ponudnika plačilnih storitev čim prej obvestiti o vseh izpodbijanjih glede domnevno neodobrenih ali nepravilno izvedenih plačilnih transakcij, pod pogojem, da je ponudnik plačilnih storitev v skladu z naslovom III te direktive izpolnil svoje obveznosti glede posredovanja informacij. Če je uporabnik plačilnih storitev poslal takšno obvestilo v predpisanem roku, bi moral imeti možnost uveljavljanja takšnih zahtevkov v rokih, predpisanih v zakonodaji svoje države članice. Določbe te direktive se ne uporabljajo za druge zahteve uporabnikov plačilnih storitev in ponudnikov plačilnih storitev.
- (21) Da bi uporabnike plačilnih storitev spodbudili, da svojega ponudnika plačilnih storitev nemudoma obvestijo o kraji ali izgubi plačilnega instrumenta in tako zmanjšajo tveganje neodobrenih transakcij, bi moral biti uporabnik odgovoren samo za omejeni znesek, razen če njegovo ravnanje kaže na goljufijo ali hudo malomarnost. Poleg tega, ko uporabnik obvesti ponudnika plačilne storitve, da bi lahko bil njegov plačilni instrument ogrožen, se od uporabnika ne bi smelo zahtevati, da krije kakršne koli dodatne izgube, ki so posledica nedovoljene uporabe navedenega instrumenta. Ponudniki plačilnih storitev so odgovorni za tehnično varnost lastnih proizvodov.
- (21a) Da bi se ocenila morebitna malomarnost uporabnikov plačilnih storitev, bi bilo treba upoštevati vse okoliščine. Dokaze in stopnjo domnevne malomarnosti bi bilo treba oceniti na osnovi nacionalne zakonodaje. Pogodbeni pogoji v zvezi z zagotavljanjem in uporabo elektronskega plačilnega instrumenta, ki bi posledično pomenili povečanje dokaznega bremena za potrošnika ali zmanjšanje dokaznega bremena za izdajatelja, bi se morali šteti za nične in neveljavne.

- (21b) Vendar lahko države članice določijo manj stroga pravila od zgoraj navedenih, da se ohrani obstoječa stopnja varstva potrošnikov in spodbudi zaupanje v varno uporabo elektronskih plačilnih instrumentov. Dejstvo, da različni instrumenti pomenijo različna tveganja, bi bilo treba ustrezno upoštevati, da bi spodbudili izdajanje varnejših instrumentov. Države članice lahko zmanjšajo ali popolnoma opustijo odgovornost plačnika, razen če plačnik ni goljufal.
- (22) Treba bi bilo predvideti razporejanje izgub v primeru neodobrenih plačilnih transakcij. Za uporabnike plačilnih storitev, ki niso potrošniki, se lahko uporabljajo različne določbe, ker so taki uporabniki običajno bolj zmožni presoditi tveganje goljufije in sprejeti izravnalne ukrepe.
- (23) Ta direktiva bi morala določiti pravila za povračila, da bi bil potrošnik zaščiten, kadar izvedena plačilna transakcija prekorači upravičeno pričakovan znesek. Ponudniki plačilnih storitev lahko svojim strankam zagotovijo celo ugodnejše pogoje, na primer povračilo vseh spornih plačilnih transakcij. V primerih, ko uporabnik terja nadomestilo za plačilno transakcijo, pravice do nadomestila ne bi smele vplivati na obveznost plačnika do prejemnika, izhajajočo iz pogodbenega razmerja, za plačila npr. naročenega, potrošenega ali zakonito zaračunanega blaga ali storitev, ali pravice uporabnika do preklica plačilnega naloga.

- (23a) Za finančno načrtovanje in pravočasno izpolnjevanje plačilnih obveznosti morajo imeti potrošniki in podjetja zagotovilo glede obdobja, ki je potrebno za izvršitev plačilnega naloga. Zato ta direktiva uvaja datum za začetek učinkovanja pravic in obveznosti. Ta datum nastopi, ko ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, vključno z možnostjo prejema po sredstvih obveščanja, dogovorjenih v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na predhodno sodelovanje v postopku oblikovanja in posredovanja plačilnega naloga, kot so preverjanje varnosti in razpoložljivosti sredstev, informacije v zvezi z uporabo kode PIN, obljuba plačila. Poleg tega bi se moral za prejem plačilnega naloga šteti trenutek, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, ki bo bremenil plačnikov račun.
- Dan oziroma trenutek, ko prejemnik plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev posreduje plačilne naloge za poravnavo npr. plačil s karticami ali neposrednih bremenitev ali ko ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odobri predhodno financiranje zadevnih zneskov (s posojilom v primeru nepričakovanih dogodkov) bi moral biti v tej zvezi brezpredmeten. Uporabniki bi morali imeti možnost, da se zanesejo na pravilno izvršitev popolnega in veljavnega plačilnega naloga, če ponudnik plačilnih storitev nima nobenih pogodbenih ali zakonskih razlogov za zavrnitev. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne plačilni nalog, bi se morala zavrnitev in razlog za to sporočiti uporabniku plačilnih storitev ob prvi priložnosti ob upoštevanju zahtev nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti.
- (24) Glede na hitrost, s katero sodobni, popolnoma avtomatizirani plačilni sistemi obdelujejo plačilne transakcije, kar pomeni, da po določenem času plačilnega naloga ni mogoče preklicati brez visokih stroškov ročnega posredovanja, je treba določiti jasen rok za preklic plačila. Vendar pa se glede na vrsto plačilne storitve in plačilnega naloga ta čas na podlagi dogovora pogodbenic lahko spremeni. V tem smislu se preklic lahko uporablja samo v odnosu med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, kar pa ne posega v nepreklicnost in dokončnost plačilnih transakcij v plačilnih sistemih.

- (24a) Omenjena nepreklicnost ne bi smela vplivati na pravico ali obveznost ponudnika plačilnih storitev v skladu z zakonodajo nekaterih držav članic – če izhaja iz okvirne pogodbe plačnika ali nacionalne zakonodaje, predpisov, upravnih določb ali smernic –, da plačniku v primeru spora z dobaviteljem blaga in storitev kot tretjo stranko povrne znesek izvršene plačilne transakcije. Takšno povračilo bi se moralo šteti za nov plačilni nalog. V vseh drugih primerih bi se morali pravni spori, izhajajoči iz razmerja v zvezi s plačilnim nalogom, reševati izključno med plačnikom in prejemnikom plačila.
- (25) Za popolnoma integrirano obdelavo plačil brez ročnega posredovanja in pravno varnost glede izpolnitve osnovnih obveznosti med uporabniki plačilnih storitev, je nujno, da bi se celotni znesek, ki ga prenese plačnik, moral nakazati na račun prejemnika plačila. V skladu s tem ne bi smelo biti dovoljeno, da posredniki, ki sodelujejo v izvršitvi plačilnih transakcij, uveljavljajo odbitke od prenesenih zneskov. Po drugi strani pa bi moralo biti omogočeno, da prejemnik plačila sklene dogovor s svojim ponudnikom plačilnih storitev, po katerem lahko slednji zaračuna svojo provizijo. Da bi prejemnik plačila lahko preveril, ali je bil dolgovani znesek pravilno plačan, bi morale naknadne informacije o plačilni transakciji vsekakor navajati ne samo celotnega zneska prenesenih sredstev, temveč tudi znesek morebitnih stroškov.
- (26) Kar zadeva stroške, so izkušnje pokazale, da je delitev stroškov med plačnikom in prejemnikom plačila najbolj učinkovit sistem, ker pospešuje obdelavo plačil brez ročnega posredovanja. Zato bi bilo treba določiti, da v običajnem postopku ustrezna ponudnika plačilnih storitev zaračunata stroške neposredno prejemniku plačila in plačniku. Vendar pa naj bi to veljalo samo v primeru, ko transakcija ne zahteva menjave valut. Znesek morebitnih stroškov je lahko tudi nič, ker določbe te direktive ne vplivajo na prakso, po kateri ponudnik plačilnih storitev potrošnikom ne zaračunava kreditiranja njihovih računov. Odvisno od pogodbenih pogojev lahko ponudnik plačilnih storitev v istem smislu za uporabo plačilnih storitev zaračuna samo prejemniku plačila (trgovcu), kar pomeni, da plačniku ne zaračuna nobenih stroškov. Zaračunavanje za plačilne sisteme je lahko v obliki naročnine. Določbe o prenesenem znesku ali morebitnih zaračunanih stroških nimajo nobenega neposrednega vpliva na oblikovanje cen med ponudniki plačilnih storitev ali morebitnimi posredniki.

- (26a) Zaradi spodbujanja preglednosti in konkurence ponudnik plačilnih storitev ne bi smel preprečiti prejemniku plačila, da od plačnika zahteva plačilo stroškov za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Medtem ko bi lahko prejemnik plačila poljubno zaračunaval uporabo določenega plačilnega instrumenta, bi se lahko države članice odločile prepovedati ali omejiti takšno prakso v primerih, v katerih je to po njihovem mnenju upravičeno zaradi neprimerne določanja cen ali možnih negativnih posledic takšnega določanja cen za uporabo določenega plačilnega instrumenta, pri čemer je treba upoštevati potrebo po spodbujanju konkurence in uporabe učinkovitih plačilnih instrumentov.
- (27) Za večjo učinkovitost plačil v Skupnosti bi bilo treba določiti obdobje enega dne kot najdaljši rok izvršitve vseh plačil, ki jih odredi plačnik in so v eurih ali drugi nacionalni valuti EU, vključno s kreditnimi prenosi in denarnimi nakazili. Za vsa druga plačila, kakor so plačila, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bila odrejena preko njega, vključno z neposrednimi bremenitvami in plačili s karticami, v odsotnosti izrecnega dogovora med ponudnikom plačilnih storitev in plačnikom o daljšem roku izvršitve, naj se uporablja isti enodnevni rok izvršitve. Zgornja obdobja se lahko podaljšajo za dodatni poslovni dan, če je plačilni nalog izdan na papirju. To omogoča nadaljnje zagotavljanje plačilnih storitev tistim potrošnikom, ki so navajeni na dokumente izključno na papirju. Pri uporabi sistema neposredne bremenitve bi moral ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posredovati nalog za unovčenje v roku, dogovorjenem med prejemnikom plačila in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, tako da je poravnava možna na dogovorjeni dan zapadlosti. Glede na to, da so nacionalne plačilne infrastrukture ponavadi zelo učinkovite, ter za preprečevanje poslabšanja sedanje ravni kakovosti storitev bi bilo treba državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo ali določijo pravila, ki določajo čas izvršitve, ki je krajši od enega poslovnega dne.
- (28) Določbe o izvršitvi za celotni znesek in čas izvršitve bi morala pomeniti dobro prakso, kadar se eden od ponudnikov storitev ne nahaja v Skupnosti.

- (29) Za uporabnike plačilnih storitev je nujno, da poznajo realne stroške in stroške plačilnih storitev, kar jim omogoča ustrezno izbiro. V skladu s tem se ne bi smela dovoliti uporaba nepreglednih načinov oblikovanja cen, ker je splošno znano, da te metode uporabnikom zelo otežujejo določanje realne cene plačilne storitve. Zlasti uporaba datuma valute v škodo uporabnika ne bi smela biti dovoljena.
- (30) Za nemoteno in učinkovito delovanje plačilnega sistema mora uporabnik imeti možnost zanašati se na to, da bo ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo pravilno in v dogovorjenem času. Običajno je ponudnik tisti, ki lahko oceni tveganja plačilne transakcije. Ponudnik je tisti, ki zagotavlja plačilni sistem, pripravi ureditve za odpoklic napačno ali nepravilno dodeljenih sredstev in v večini primerov odloča o posrednikih, ki sodelujejo pri izvršitvi transakcije. Glede na vse to je popolnoma primerno, da se, razen v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, določi odgovornost ponudnika plačilnih storitev za izvrševanje plačilnih transakcij, ki jih sprejme od uporabnika, razen za dejanja in opustitve ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, za izbiro katerih je odgovoren le prejemnik plačila. Da pa plačnika ne bi pustili nezavarovanega v malo verjetnih situacijah, v katerih ni možno dokazati (*non liquet*), ali je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačila ali ne, bi moral dokazno breme nositi plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Praviloma se lahko pričakuje, da bo posredniška institucija (običajno »nevtralni« organ, kot je centralna banka ali klirinška družba), ki opravi nakazilo zneska plačila ponudnika plačilnih storitev, pošiljatelja plačila, ponudniku plačilnih storitev, prejemniku plačila, shranila obračunske podatke in jih po potrebi kadar koli ponovno zagotovila. Takoj ko je znesek plačila knjižen v dobro računa ponudnika plačilnih storitev, prejemnika, bi moral imeti prejemnik plačila nemudoma možnost uveljavljanja zahtevka (za dobropis zneska na svojem računu) pri svojem ponudniku plačilnih storitev, kakor je to izrecno predvideno v tej direktivi .

- (30a) Ponudnik plačilnih storitev bi moral prevzeti odgovornost za pravilno izvršitev plačila, vključno in predvsem za celoten znesek plačilne transakcije in čas izvršitve, ter polno odgovornost za morebitno neizpolnjevanje odgovornosti drugih pogodbenic v plačilni verigi vse do računa prejemnika plačila. Zaradi te odgovornosti bi moral ponudnik plačilnih storitev plačnika v primeru, da celoten znesek ni bil knjižen v dobro ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, popraviti plačilno transakcijo oziroma plačniku brez nepotrebne odlašanja povrniti ustrezen znesek transakcije, ne glede na morebitne druge zahtevke v skladu z zakonodajo posamezne države članice. Ta direktiva se nanaša le na pogodbene obveznosti in odgovornosti med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev. Vendar so za pravilno delovanje kreditnih prenosov in drugih plačilnih storitev potrebne pogodbe med ponudniki plačilnih storitev in njihovimi posredniki, kot so obdelovalci, v katerih se ti dogovorijo o vzajemnih pravicah in obveznostih. Vprašanja v zvezi z obveznostmi so bistveni del teh standardnih pogodb. Da bi zagotovili, da se lahko ponudniki plačilnih storitev in posredniki, ki sodelujejo v plačilni transakciji, zanesejo drug na drugega, je potrebno zagotoviti pravno varnost, na podlagi katere ponudnik plačilne storitve, ki mu ni mogoče pripisati odgovornosti, prejme nadomestilo za nastalo izgubo ali zneske plačane v skladu s členi o odgovornosti. Nadaljnje pravice in podrobnosti v zvezi z obsegom regresne pravice ter način obravnavanja zahtevkov do ponudnika plačilnih storitev ali posrednika, ki mu je mogoče pripisati nepravilno izvedeno plačilno transakcijo, se lahko določijo v pogodbenih dogovorih.
- (31) Ponudnik plačilnih storitev bi moral imeti možnost nedvoumno navesti informacije, ki so zahtevane za pravilno izvršitev plačilnega naloga. Po drugi strani pa za preprečevanje razdrobljenosti in zato, da se ne bi ogrozila ustanovitve integriranih plačilnih sistemov v Skupnosti, državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno zahtevati uporabe posebnih identifikacijskih oznak za plačilne transakcije. To pa državam članicam ne bi smelo preprečiti, da od ponudnika plačilnih storitev plačnika zahtevajo skrbno delovanje in – kjer je to tehnično izvedljivo in ni potrebno ročno posredovanje –, preverjanje usklajenosti enolične identifikacijske oznake, če pa se ugotovi, da je enolična identifikacijska oznaka neusklajena, zavrnitev plačilnega naloga in obvestitev plačnika. Obveznost ponudnika plačilnih storitev bi morala biti omejena na pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s plačilnim nalogom uporabnika plačilnih storitev.

- (32) Za spodbujanje učinkovitega preprečevanja goljufij in za boj proti goljufijam v zvezi s plačili na celotnem ozemlju Skupnosti bi bilo treba urediti učinkovito izmenjavo podatkov med ponudniki plačilnih storitev, ki bi morali imeti dovoljenje za zbiranje, obdelavo in izmenjavo osebnih podatkov v zvezi z osebami, ki sodelujejo v goljufiji v zvezi s plačili. Vse navedene dejavnosti bi se morale izvajati v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.
- (33) Treba je zagotoviti učinkovito uveljavljanje določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi te direktive. Zato bi bilo treba vzpostaviti ustrezne postopke, s katerimi bo možno obravnavati pritožbe proti ponudnikom plačilnih storitev, ki ne izpolnjujejo navedenih določb, in zagotoviti, če je primerno, določitev sorazmernih in odvračilnih kazni.
- (34) Brez poseganja v pravico strank, da sprožijo postopke na sodišču, bi morale države članice zagotoviti dostopno in stroškovno občutljivo reševanje sporov med ponudniki plačilnih storitev in potrošniki, ki so posledica pravic in obveznosti iz te direktive. Rimska konvencija zagotavlja, da zaščite, ki jo zagotavljajo obvezni predpisi države stalnega prebivališča potrošnika, ne smejo ogroziti nobeni pogodbeni pogoji veljavne zakonodaje.
- (34a) Države članice bi morale določiti, ali so pristojni organi za izdajajo dovoljenj plačilnim institucijam lahko tudi pristojni za postopek pritožbe in izvensodno reševanje sporov.
- (35) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe nacionalne zakonodaje v zvezi s posledicami glede odgovornosti za netočnost v izražanju ali posredovanju izjave.

- (36) Ker je treba pregledati učinkovito delovanje te direktive in spremljati napredovanje pri vzpostavljanju enotnega plačilnega trga, bi morala Komisija tri leta po koncu obdobja za prenos te direktive pripraviti poročilo. V zvezi z globalno integracijo finančnih storitev in uskladitvijo varstva potrošnikov, tudi zunaj okvira učinkovitega delovanja te direktive, bi morale biti glavne točke pregleda osredotočene na morebitno potrebo po razširitvi področja uporabe na valute, ki niso valute EU, in na plačilne transakcije, kadar se le eden od zadevnih ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Skupnosti.
- (37) Ker so bile določbe Direktive 97/5/ES popolnoma spremenjene, bi bilo treba navedeno direktivo razveljaviti.
- (38) Treba je določiti bolj natančna pravila v zvezi z zlorabo plačilnih kartic, kar je področje, ki ga trenutno obravnavata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo ter Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES. Navedene direktive je zato treba ustrezno spremeniti.
- (39) Ker se v skladu z Direktivo 2006/48/ES za finančne institucije ne uporabljajo pravila, ki veljajo za kreditne institucije, bi se morale zanje uporabljati iste zahteve kakor za kreditne institucije, da bi lahko opravljale plačilne storitve na celotnem ozemlju Skupnosti. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti Direktivo 2006/48/ES.
- (39a) Ker je denarno nakazilo opredeljeno v tej direktivi kot plačilna storitev, ki zahteva dovoljenje za plačilne institucije ali registracijo za nekatere fizične ali pravne osebe, ki v določenih okoliščinah, opredeljenih s to direktivo, lahko uveljavljajo klavzulo opustitve, je treba Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ustrezno spremeniti.

- (40) Zaradi pravne varnosti je primerno, da se sprejme prehodna ureditev v skladu s katero bodo osebe, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucije v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred začetkom veljavnosti te direktive, v določenem obdobju še naprej opravljale navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.
- (41) Ker ciljev predlaganega ukrepa, to je vzpostavitve enotnega trga plačilnih storitev, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, ker to zahteva usklajitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, sme Skupnost sprejeti ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego teh ciljev.
- (42) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, kot je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES z dne 17. julija 2006.
- (43) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje bi moral Svet spodbuditi države članice, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo preglednice, ki bodo, kolikor je to mogoče, predstavljale primerjavo med to direktivo in ukrepi prenosa, ter jih objavijo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

Predmet, področje uporabe in opredelitve pojmov

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi države članice razlikujejo naslednjih šest kategorij ponudnikov plačilnih storitev:
 - (a) kreditne institucije v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2006/48/ES;
 - (b) institucije za izdajo elektronskega denarja v smislu člena 1(3)(a) Direktive 2000/46/ES;
 - (c) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja in imajo pravico opravljati plačilne storitve na podlagi nacionalne zakonodaje;
 - (d) plačilne institucije v smislu te direktive;
 - (da) Evropska centralna banka in nacionalne centralne banke, kadar ne delujejo kakor monetarna oblast ali drugi javni organi;
 - (db) države članice ali njihove regionalne ali lokalne oblasti, kadar ne delujejo kakor javni organi.

2. Ta direktiva določa tudi pravila v zvezi s preglednostjo pogojev in zahtevami po informacijah za plačilne storitve ter ustreznimi pravicami in obveznostmi uporabnikov plačilnih storitev in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev kot redne zaposlitve ali poslovne dejavnosti.
3. Črtano.
- 3a. Črtano.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za plačilne storitve v Skupnosti. Vendar pa se z izjemo člena 64a naslova III in IV te direktive uporabljata le, če se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahajajo v Skupnosti.
2. Naslova III in IV te direktive se uporabljata za plačilne storitve, izvedene v eurih ali kateri koli drugi uradni valuti ene izmed držav članic.
3. Države članice lahko opustijo uporabo vseh ali nekaterih določb te direktive za institucije iz člena 2, razen prve in druge alineje, Direktive 2006/48/ES.

Člen 3
Negativni obseg uporabe

Ta direktiva se ne uporablja za naslednje:

- (a) plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
- (aa) plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem trgovskega zastopnika, pooblaščenega, da se pogaja ali dogovori v imenu plačnika ali prejemnika plačila o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev;
- (b) poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev vključno z zbiranjem, obdelavo in dostavo;
- (c) plačilne transakcije, pri katerih gre za nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
- (d) storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije po izrecni zahtevi uporabnika plačilnih storitev, podani tik pred izvršitvijo plačilne transakcije, v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
- (e) dejavnost menjave denarja, oziroma dejavnost "gotovina za gotovino," pri čemer se sredstva ne hranijo kot gotovinska vloga na plačilnem računu;
- (f) plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov, ki so izdani na ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na razpolago prejemniku plačila:
 - (i) papirni čeki v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 19. marca 1931 o enotnem zakonu za čeke;

- (ii) papirni čeki, podobni tistim iz točke (i), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso pogodbenice Ženevske konvencije iz leta 1931;
 - (iii) papirne menice v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 7. junija 1930, ki določa enotno pravo za trasirane in lastne menice;
 - (iv) papirna potrdila;
 - (v) papirni potovalni čeki;
 - (vi) papirne zadolžnice;
 - (vii) papirne poštna nakaznice, kakor jih je opredelila Svetovna poštna zveza;
- (g) plačilne transakcije, izvedene znotraj plačilnega sistema ali sistema poravnave vrednostnih papirjev med poravnalnimi zastopniki, glavnimi nasprotnimi strankami, klirinškimi hišami in/ali centralnimi bankami ter drugimi udeleženci v sistemu ter ponudniki plačilnih storitev, brez poseganja v člen 23;
- (ga) plačilne transakcije v zvezi s servisiranjem varnostnih papirjev, vključno z dividendami, prihodki ali drugimi delitvami, ali odkupom oziroma prodajo, ki jih izvedejo osebe iz točke (g) ali investicijske družbe, kreditne institucije, kolektivna naložbena podjetja ali družbe za upravljanje, ki opravljajo investicijske storitve in vsi ostali subjekti, ki lahko hranijo finančne instrumente;
- (h) storitve, ki jih opravljajo ponudniki tehničnih storitev, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, ne da bi v katerem koli trenutku imeli v lasti sredstva, ki se prenašajo, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, potrditvijo podatkov in subjektov, zagotavljanjem informacijske in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve;

- (i) storitve, ki temeljijo na instrumentih, ki se lahko uporabljajo za nakup blaga oziroma storitev samo v prostorih izdajatelja ali na podlagi trgovinskega sporazuma z izdajateljem v okviru omejene mreže ponudnikov storitev ali za omejeni izbor blaga ali storitev;
- (j) plačilne transakcije, izvršene s telekomunikacijskimi, digitalnimi ali informacijsko-tehnološkimi napravami, pri čemer se nabavljeno blago ali storitve dobavljajo s telekomunikacijskimi, digitalnimi ali informacijsko-tehnološkimi napravami in naj bi se tudi uporabljale z njimi, pod pogojem da upravljavec telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave ne deluje le kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom blaga in storitev;
- (k) plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev za njihov račun ter med zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
- (l) plačilne transakcije med matično družbo in njeno podružnico ali med podružnicami iste matične družbe, brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni podjetje iz iste skupine;
- (m) storitve, povezane z dvigom gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer slednji nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne izvajajo drugih plačilnih storitev, naštetih v Prilogi.

Člen 4 *Opredelitev pojmov*

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) *"matična država članica"* pomeni katero koli od naslednjih:

- (i) Črtano.

- (ii) državo članico, v kateri se nahaja registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev; ali
 - (iii) državo članico, v kateri se nahaja glavna uprava ponudnika plačilnih storitev, če ta v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža;
- (2) "*država članica gostiteljica*" pomeni državo članico razen matične države članice, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika ali opravlja plačilne storitve;
- (2a) "*plačilna storitev*" pomeni poslovne dejavnosti, kakor so našteje v Prilogi;
- (2b) "*plačilne institucije*" pomenijo pravne osebe, ki so v skladu s členom 6 te direktive pridobile dovoljenje za opravljanje in izvrševanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti;
- (2c) "*plačilna transakcija*" pomeni dejanje, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila, in sicer polog, dvig ali prenos sredstev od plačnika do prejemnika plačila, ne glede na osnovne obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila;
- (3) "*plačilni sistem*" pomeni sistem za prenos sredstev s formalnimi in standardiziranimi ureditvami ter skupnimi pravili za obdelavo, obračun in/ali poravnavo plačilnih transakcij;
- (3a) črtano;
- (4) "*plačnik*" pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odredi plačilni nalog iz plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda nalog za plačilno transakcijo;
- (5) "*prejemnik plačila*" pomeni fizično ali pravno osebo, ki je končni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;

- (5a) "*ponudnik plačilnih storitev*" pomeni podjetja iz člena 1(1) te direktive in pravne ter fizične osebe, ki jim je bila odobrena opustitev v skladu s členom 21 te direktive;
- (6) "*uporabnik plačilnih storitev*" je fizična ali pravna oseba, ki uporablja plačilne storitve bodisi kot plačnik bodisi kot prejemnik plačila ali oboje;
- (6a) "*potrošnik*" pomeni fizično osebo, ki pri pogodbah o plačilnih storitvah iz te direktive deluje izven področja svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (6b) "*okvirna pogodba*" pomeni pogodbo o plačilnih storitvah, ki določa bodočo izvršitev enkratne plačilne transakcije ali več zaporednih plačilnih transakcij in lahko vsebuje obveznosti in pogoje za odprtje plačilnega računa;
- (6c) "*denarno nakazilo*" pomeni plačilno storitev, pri kateri so sredstva prejeta od plačnika brez odprtja plačilnih računov v imenu plačnika ali prejemnika plačila, izključno za prenos ustreznega zneska prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in/ali kjer so taka sredstva prejeta v imenu prejemnika plačila in so mu dana na razpolago;
- (7) "*plačilni račun*" pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za plačilne transakcije;
- (7a) Črtano
- (8) "*sredstva*" pomeni bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je navedeno v Direktivi 2000/46/ES;

- (9) Črtano.
- (10) "*plačilni nalog*" pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim se zahteva izvedba plačilne transakcije;
- (11) "*datum valute*" pomeni referenčni čas, ki ga uporablja ponudnik plačilnih storitev za izračun obresti na sredstva, knjižena v breme ali v dobro plačilnega računa;
- (12) "*referenčni menjalni tečaj*" pomeni menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun morebitne pretvorbe valut in ga da na voljo ponudnik plačilnih storitev ali prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti;
- (13) "*potrditev*" pomeni postopek, ki omogoča ponudniku plačilnih storitev, da preveri uporabo posebnega plačilnega instrumenta, vključno z njegovimi osebnimi varnostnimi elementi zaščite;
- (14) "*referenčna obrestna mera*" pomeni obrestno mero, uporabljeno kot osnovo za izračun obresti, ki se uporabljajo, in ki prihaja iz vira, dostopnega javnosti, ki ga lahko preverita oba pogodbenika pogodbe o plačilnih storitvah;
- (15) "*enolična identifikacijska oznaka*" pomeni kombinacijo črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev navede uporabniku plačilnih storitev in jo mora uporabnik plačilnih storitev navesti za nedvoumno identifikacijo drugega uporabnika plačilnih storitev in/ali njegov plačilni račun, ki se uporabi v plačilni transakciji;
- (16) "*zastopnik*" pomeni fizično ali pravno osebo, ki deluje v imenu plačilne institucije pri izvajanju plačilnih storitev;
- (17) "*plačilni instrument*" pomeni vsako osebno napravo oziroma naprave in/ali niz postopkov, dogovorjenih med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, in jo uporablja uporabnik plačilnih storitev, da odredi plačilni nalog;

(17a) Črtano.

- (18) "*sredstvo za sporazumevanje na daljavo*" pomeni vsako sredstvo, ki se lahko brez istočasne fizične navzočnosti ponudnika plačilnih storitev in uporabnika plačilnih storitev uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah;
- (19) "*trajni nosilec podatkov*" pomeni vsak instrument, ki omogoča uporabniku plačilnih storitev, da shrani podatke, naslovljene njemu osebno, tako da so dostopni za poznejšo uporabo toliko časa, kolikor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih podatkov;
- (19a) "*mikropodjetje*" pomeni podjetje, ki je ob zaključku pogodbe o plačilnih storitvah podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2(1) ter (3) naslova I Priloge k Priporočilu 2003/361/ES v različici z dne 6. maja 2003;

(19b) Črtano.

- (20) "*poslovni dan*" pomeni dan, na katerega posluje zadevni ponudnik plačilnih storitev plačnika ali ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki sodeluje pri izvrstitvi plačilne transakcije, kakor je zahtevano za izvršitev plačilne transakcije;
- (21) "*neposredna bremenitev*" pomeni plačilne storitve za bremenitev plačilnega računa plačnika, kadar plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi soglasja plačnika bodisi prejemniku plačila bodisi ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudniku plačilnih storitev plačnika;

- (22) "*podružnica*" pomeni poslovno enoto, ki ni glavna uprava, je pa del plačilne institucije, ki pa ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja plačilne institucije; vse poslovne enote, ki jih v isti državi članici ustanovijo plačilne institucije s sedežem v drugi državi članici, se štejejo za eno samo podružnico;
- (23) "*skupina*" pomeni skupino podjetij, sestavljeno iz matičnega podjetja, njegovih podružnic in subjektov, v katerih so matično podjetje ali njegove podružnice udeležene, kot tudi podjetja, v medsebojni povezavi v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

NASLOV II

Ponudniki plačilnih storitev

Poglavje 1

Plačilne institucije

ODDELEK 1

SPLOŠNA PRAVILA

Člen 5

Prošnje za izdajo dovoljenja

Prošnja za izdajo dovoljenja za poslovanje kot plačilna institucija se predloži pristojnim organom matične države članice, skupaj z:

- (a) načrtom poslovanja, ki zlasti navaja vrsto predvidenih plačilnih storitev;
- (b) poslovnim načrtom, vključno s predvidenim izračunom proračuna za prva tri finančna leta, ki dokazuje, da je prosilec sposoben uporabljati primerne in sorazmerne sisteme, vire sredstev in postopke za varno poslovanje;
- (ba) dokazilom, da plačilna institucija razpolaga z zneskom ustanovnega kapitala iz člena 5b;
- (bb) za plačilne institucije iz prvega pododstavka člena 5d(1), opisom ukrepov za zavarovanje sredstev uporabnikov plačilnih storitev v skladu s členom 5d;

- (c) opisom ureditev upravljanja prosilca in mehanizmov notranje kontrole, vključno z upravnimi in računovodskimi postopki ter postopki obvladovanja tveganja, ki dokazujejo, da so te ureditve upravljanja ter mehanizmi in postopki kontrole sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni;
- (d) opisom mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vzpostavil prosilec zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive 2005/60/ES in Uredbe 1781/2006 ES;
- (e) Črtano.
- (f) opisom prosilčeve organizacijske zgradbe in, če je ustrezno, vključno z opisom uporabe podružnic in zastopnikov ter opisom dogovorov o zunanjem izvajanju, in njegove udeležbe v nacionalnem ali mednarodnem plačilnem sistemu;
- (fa) Črtano.
- (g) imeni oseb, ki imajo pri prosilcu, neposredno ali posredno, kvalificirane deleže v smislu člena 4(11) Direktive 2006/48/ES, in velikostjo njihovih dejanskih deležev ter dokazilom o njihovi primernosti ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi dobrega in skrbnega poslovanja plačilne institucije;
- (h) Črtano.
- (i) imeni direktorjev in oseb, odgovornih za upravljanje plačilnih institucij, in po potrebi oseb, odgovornih za upravljanje dejavnosti plačilnih storitev plačilne institucije, ter dokazili, da imajo dober ugled in ustrezno znanje ter izkušnje za opravljanje plačilnih storitev, kot to določa matična država članica plačilne institucije;

- (ia) imeni zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, opredeljenih v Direktivi 2006/43/ES, če je to ustrezno;
- (j) prosilčevim pravnim statusom in statutom;
- (k) naslovom glavne uprave.

Za namene točke (bb), (c) in (f) odstavka 1 prosilec zagotovi opis svojih revizijskih ureditev in organizacijskih ureditev, ki jih je vzpostavil, da bi sprejel vse razumne ukrepe za varovanje interesov svojih uporabnikov in da bi zagotovil neprekinjenost in zanesljivost delovanja plačilnih storitev.

Člen 5a

Lastna sredstva

1. Lastna sredstva plačilne institucije, kakor so opredeljena v členih 57 do 61, 63, 64 in 66 Direktive 2006/48/ES, niso nižja od višjega zneska, opredeljenega v členih 5b in 5c.
2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev večkratne uporabe elementov, ki so sprejemljivi kot lastna sredstva, če plačilna institucija spada v isto skupino kot neka druga plačilna institucija, kreditna institucija, investicijska družba, družba za upravljanje s premoženjem ali zavarovalnica. [To se ustrezno uporablja, če ima plačilna institucija hibridni značaj in opravlja dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi.]
3. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 69 Direktive 2006/48/ES, državam članicam ali njihovim pristojnim organom ni treba uporabljati člena 5c za plačilne institucije, ki so v skladu z Direktivo 2006/48/ES zajete v konsolidirani nadzor matične kreditne institucije.

Člen 5b
Ustanovni kapital

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da je njihov ustanovni kapital v času izdaje dovoljenja sestavljen iz postavk, opredeljenih v točkah (a) in (b) člena 57 Direktive 2006/48/ES, in sicer:

- (a) če plačilna institucija opravlja le dejavnosti iz točke 7 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 20 000 EUR;
- (b) če plačilna institucija opravlja katero koli dejavnost iz točke 8 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 50 000 EUR;
- (c) če plačilna institucija opravlja katero koli dejavnost iz točk 1, 2, 3, 4 in 5 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 125 000 EUR.

Člen 5c
Tekoči kapital

1. Ne glede na minimalne, v členu 5b določene zahteve glede kapitala države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da vedno razpolagajo z lastnimi sredstvi, izračunanimi v skladu z eno od naslednjih treh metod, ki jo v skladu z nacionalno zakonodajo določijo pristojni organi:

Metoda A

Lastna sredstva plačilne institucije so najmanj 10 % njenih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta. Pristojni organi lahko to zahtevo uskladijo v primeru materialne spremembe v poslovanju plačilne institucije glede na predhodno leto. Če podjetje na dan izračuna še ne posluje polno leto, je zahtevanih 10 % zneska zadevnih stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta.

Metoda B

Lastna sredstva plačilne institucije so enaka najmanj vsoti naslednjih elementov, pomnoženi s faktorjem povečanja k iz odstavka 2, pri čemer znaša obseg plačil (OP) dvanajstino skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnem letu izvedla plačilna institucija:

- (a) 4,0 % dela OP do 5 mio. EUR plus
- (b) 2,5 % dela OP nad 5 mio. EUR do 10 mio. EUR plus
- (c) 1 % dela OP nad 10 mio. EUR do 100 mio. EUR plus
- (d) 0,5 % dela OP nad 100 mio. EUR do 250 mio. EUR plus
- (e) 0,25 % dela OP nad 250 mio. EUR.

Metoda C

Lastna sredstva plačilne institucije so enaka najmanj zadevnemu kazalniku iz točke (a), pomnoženemu z množiteljem iz točke (b) in faktorjem povečanja k iz odstavka 2:

(a) Zadevni kazalnik je vsota

- dohodka od obresti
- odhodka za obresti
- provizij in dajatev ter
- drugih prihodkov iz poslovanja.

Vsak element je vključen v vsoto s svojim pozitivnim ali negativnim predznakom.

Dohodek iz izrednih ali občasnih postavk se za izračun zadevnega kazalnika ne sme uporabiti. Ustrezni kazalnik se lahko zmanjša za stroške zunanjih storitev, ki jih izvaja tretja oseba, če stroški bremenijo podjetje, ki je nadzorovano v skladu s to direktivo. Zadevni kazalnik se izračuna na podlagi zadnjega dvanajstmesečnega opazovanja na koncu poslovnega leta. Zadevni kazalnik se izračuna za zadnje poslovno leto. Tekoči kapital, izračunan po tej metodi, pa kljub temu ni nižji od 80 % povprečja zadnjih treh poslovnih let ustreznega kazalnika. Če revidirani podatki niso na voljo, se lahko uporabijo poslovne ocene.

(b) Množitelj je enak:

- (i) 10 % dela zadevnega kazalnika do 2,5 mio. EUR,
- (ii) 8 % dela zadevnega kazalnika nad 2,5 mio. EUR do 5 mio. EUR,
- (iii) 6 % dela zadevnega kazalnika nad 5 mio. EUR do 25 mio. EUR,
- iv) 3 % dela zadevnega kazalnika nad 25 mio. EUR do 50 mio. EUR,
- v) 1,5% nad 50 mio. EUR.

2. Faktor povečanja k , ki se uporabi pri metodah B in C je enak:

- (a) 0,5, če plačilna institucija opravlja le dejavnosti iz točke 7 Priloge;
- (b) 0,8, če plačilna institucija opravlja le katero koli dejavnost iz točke 8 Priloge;
- (c) 1,0, če plačilna institucija opravlja katero koli dejavnost iz točk 1, 2, 3, 4 in 5 Priloge.

3. Na podlagi ocene procesov obvladovanja tveganja, podatkovnih zbirk o tveganju izgub in mehanizmov notranjega nadzora plačilne institucije lahko pristojni organi pri uporabi odstavka 1 od te plačilne institucije zahtevajo, da razpolaga z zneskom, ki je do 20 % višji od zneska, izračunanega na podlagi metode, izbrane v skladu z odstavkom 1, ali ji dovolijo, da razpolaga z zneskom, ki je do 20 % nižji od zneska, izračunanega na podlagi metode, izbrane v skladu z odstavkom 1.

Člen 5d
Pogoji zaščitnih ukrepov

1. Države članice ali pristojni organi zahtevajo, da plačilna institucija, ki izvaja kakršne koli plačilne storitve iz Priloge ter istočasno opravlja druge poslovne dejavnosti po členu 10(1)(d), varuje sredstva, ki jih je prejela od uporabnikov plačilnih storitev oziroma prek drugega ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij, in sicer:

bodisi

- (a) se ta sredstva nikoli ne smejo pomešati s sredstvi katere koli fizične ali pravne osebe, ki ni uporabnik plačilnih storitev, v imenu katerega se sredstva vodijo, in – če jih še vedno hrani plačilna institucija, a do tedaj še niso bila posredovana prejemniku plačila oziroma do konca poslovnega dne, ki sledi dnevu prejetja sredstev, niso bila prenesena drugemu ponudniku plačilnih storitev –, se položijo na ločen račun pri kreditni instituciji ali pa vložijo v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kakor jih opredelijo pristojni organi matične države članice;
- (b) so sredstva izvzeta v skladu z nacionalno zakonodajo držav članic v korist teh uporabnikov plačilnih storitev pred terjatvami drugih upnikov plačilne institucije, zlasti v primeru nesolventnosti;

ali

so sredstva krita z zavarovalno polico ali drugo primerljivo garancijo, ki jo je izdala zavarovalnica ali kreditna institucija, ki ne spada v isto skupino kot sama plačilna institucija, in sicer za znesek, enak tistemu, ki bi bil sicer ločen, če ga ne bi krila zavarovalna polica ali primerljiva garancija, izplačljiva v primeru, da plačilna institucija ne more izpolniti svojih finančnih obveznosti.

2. Kadar se od plačilne institucije zahteva, da varuje sredstva po odstavku 1, in se del zneska sredstev iz odstavka 1 uporabi za bodoče plačilne transakcije, ob tem pa se saldo uporablja za neplačilne storitve, tudi za ta del sredstev, prejetih za bodoče plačilne transakcije, veljajo obveznosti iz odstavka 1. Kadar se ta del spreminja ali ni znan vnaprej, lahko države članice plačilnim institucijam omogočijo, da ta odstavek uporabljajo na podlagi reprezentativnega dela, ki bo domnevno uporabljen za plačilne storitve, če se lahko tak reprezentativni del po mnenju pristojnih organov razumno in zadovoljivo oceni na podlagi preteklih podatkov.
3. Države članice ali pristojni organi lahko zahtevajo, da plačilne institucije, ki ne opravljajo poslovnih dejavnosti, ki niso plačilne storitve v skladu s členom 10(1)(d), izpolnjujejo tudi pogoje zaščitnih ukrepov iz odstavka (1).
4. Države članice ali pristojni organi lahko takšne pogoje zaščitnih ukrepov omejijo tudi na sredstva uporabnikov plačilnih storitev, katerih sredstva posamezno presežejo prag 600 EUR.

Člen 6

Izdaja dovoljenj

- 1. Države članice zahtevajo od podjetij, ki niso podjetja iz člena 1(1)(a) do (c) ter (da) do (db) in niso pravne ali fizične oseb, ki jim je bilo odobreno odstopanje iz člena 21, ki nameravajo opravljati plačilne storitve, da pred začetkom zagotavljanja plačilnih storitev pridobijo dovoljenje za poslovanje kot plačilna institucija. Dovoljenje se izda le pravnim osebam, ustanovljenim v državi članici.

1. Dovoljenje se izda, če informacije in dokazila, ki so priloženi prošnji, izpolnjujejo vse zahteve iz člena 5 in če pristojni organi po podrobnem pregledu prošnje podajo ugodno splošno oceno. Pred izdajo dovoljenja se pristojni organi lahko po potrebi posvetujejo z nacionalno centralno banko ali drugimi ustreznimi javnimi organi.
- 1a. Plačilna institucija, ki ima registrirani sedež v skladu z nacionalno zakonodajo svoje matične države, ima glavno upravo v isti državi članici kot registrirani sedež.
2. Pristojni organi dovoljenje izdajo le – glede na potrebo po zagotovitvi varnega in skrbnega upravljanja plačilne institucije –, če ima kreditna institucija zanesljivo ureditev upravljanja za svoje plačilne storitve, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljeno, pregledno in dosledno delitvijo odgovornosti, učinkovitimi procesi za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena, ter primerne mehanizme notranje kontrole, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki; te ureditve, postopki in mehanizmi so izčrpni in v sorazmerju z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.
- 2 -a. Če izvaja plačilna institucija kakršne koli plačilne storitve iz Priloge ter istočasno opravlja druge poslovne dejavnosti, lahko pristojni organi zahtevajo ustanovitev ločene enote za opravljanje dejavnosti plačilnih storitev, če dejavnosti neplačilnih storitev plačilne institucije škodujejo ali utegnejo škodovati bodisi finančni trdnosti plačilne institucije bodisi zmožnosti pristojnih organov, da spremljajo, kako plačilna institucija izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.
- 2a. Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi dobrega in skrbnega/preudarnega poslovanja plačilne institucije ni (zadovoljivo) prepričan v primernost delničarjev ali družbenikov s kvalificiranimi deleži.

- 2b. Če med plačilnimi institucijami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami obstaja tesna povezanost, kakor je opredeljena v členu 4(46) Direktive 2006/48/ES, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če ta povezanost ne preprečuje učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.
- 2c. Pristojni organi prav tako izdajo dovoljenje le, če zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je kreditna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij pristojnih organov.
3. Dovoljenje velja v vseh državah članicah in zadevni plačilni instituciji omogoča opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti, bodisi v skladu s pravico do opravljanja storitev ali v skladu s pravico do ustanavljanja, pod pogojem, da se te storitve opravljajo z dovoljenjem.

Člen 7

Sporočanje odločitev

V roku treh mesecev od prejema prošnje ali, če je prošnja nepopolna, v roku treh mesecev od prejema vseh informacij, potrebnih za odločanje, pristojni organi obvestijo prosilca, ali je njegova prošnja odobrena ali zavrnjena.

Za vsako zavrnitev prošnje se navedejo razlogi.

Člen 7a

Odvzem dovoljenja

1. Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano plačilni instituciji, le, če ta institucija:

- (a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se več kakor šest mesecev ni ukvarjal s posli, če zadevna država članica ne sprejme določbe, da v takih primerih dovoljenje poteče ali
 - (b) pridobi dovoljenje na podlagi netočnih izjav ali kakor koli drugače nepravilno ali
 - (c) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja ali
 - (d) bi z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrozil stabilnost plačilnega sistema ali
 - (e) predstavlja enega od drugih primerov, za katere nacionalna zakonodaja predpisuje odvzem dovoljenja.
2. Za vsak odvzem dovoljenja se navedejo razlogi in o njih obvestijo zadevne osebe.
3. Odvzem dovoljenja se objavi. Prav tako lahko pristojni organ o tem obvesti zainteresirane stranke.

Člen 8

Registracija

Države članice vzpostavijo javni register vseh plačilnih institucij z dovoljenjem, njihovih podružnic in zastopnikov ter vseh fizičnih in pravnih oseb, njihovih podružnic in zastopnikov, katerim je bilo odobreno odstopanje v skladu s členom 21, ter institucij iz člena 2(3), ki imajo na podlagi nacionalne zakonodaje pravico opravljati plačilne storitve. Vpisani so v registru matične države članice.

Ta register opredeljuje plačilne storitve, za katere je bilo plačilni instituciji izdano dovoljenje ali za katere je bila registrirana fizična ali pravna oseba. Plačilne institucije z dovoljenjem so v registru navedene ločeno od fizičnih in pravnih oseb, ki so bile registrirane v skladu s členom 21. Register je na vpogled javnosti in dostopen prek spletne strani ter se redno posodablja.

Člen 9

Zadržanje dovoljenja

Če kakršna koli sprememba vpliva na natančnost informacije in dokazil, predloženih na podlagi člena 5, plačilna institucija o tem nemudoma obvesti pristojni organ svoje matične države članice.

Člen 9a

Obračunavanje in obvezna revizija

1. Za plačilne institucije se smiselno uporabljajo Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS ter, če je ustrezno, Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS in Direktiva 86/635/EGS ter Uredba (ES) 1606/2002.
2. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja v smislu Direktive 2006/43/ES revidirajo letne računovodske izkaze in konsolidirane računovodske izkaze plačilnih institucij, razen če niso oproščene v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, če je ustrezno, Direktivo 83/349/EGS in Direktivo 86/635/EGS.

3. Države članice zaradi nadzora zahtevajo, da plačilne institucije predložijo ločene računovodske informacije o plačilnih storitvah iz Priloge in dejavnosti iz člena 10(1), ki bodo vključene v revizorjevo poročilo. Če je ustrezno, to poročilo pripravijo zakoniti revizorji ali revizorsko podjetje.
4. Pri dejavnostih plačilnih storitev se za zakonite revizorje ali revizijska podjetja plačilnih institucij smiselno uporabljajo obveznosti, določene v členu 53 Direktive 2006/48/ES.

Člen 10

Dejavnosti

1. Poleg opravljanja plačilnih storitev, določenih v Prilogi, imajo plačilne institucije pravico do opravljanja naslednjih dejavnosti:
 - (a) črtano
 - (b) opravljanje poslovnih in zelo podobnih povezanih pomožnih storitev, kot so zagotavljanje izvršitve plačilnih storitev, storitve menjave valut, dejavnosti hrambe ter shranjevanje in obdelava podatkov;
 - (c) upravljanje plačilnih sistemov, brez poseganja v člen 23;
 - (d) poslovne dejavnosti, ki niso opravljanje plačilnih storitev, ob upoštevanju veljavne nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti.

2. Če plačilne institucije opravljajo plačilne storitve po odstavku 1(a), lahko vodijo samo plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije; sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev zaradi opravljanja plačilnih storitev, ne predstavljajo vloge ali drugih vračljivih denarnih zneskov v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES ali elektronskega denarja v smislu člena 1(3) Direktive 2000/46/ES.
- 2a. Plačilne institucije lahko odobrijo posojilo, ki se nanaša na plačilne storitve iz točke 4, 5 ali 8 Priloge, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) posojilo je pomožno in se odobri izključno v povezavi z izvršitvijo transakcije in
 - (b) ne glede na nacionalne predpise o dajanju posojil prek kreditnih kartic, se posojilo, odobreno v povezavi s plačilom in izvršeno v skladu s členom 6(3) in členom 20, odplača v kratkem roku, ki v nobenem primeru ne presega dvanajstih mesecev, in
 - (c) takšno posojilo ni odobreno iz sredstev, ki so prejeta ali se hranijo z namenom izvršitve plačilne transakcije, ter
 - (d) lastna sredstva plačilne institucije morajo biti za nadzorni organ vedno primerna glede na skupni znesek odobrenega posojila.
- 2b. Plačilne institucije ne smejo opravljati poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES.
3. Črtano.

ODDELEK 2

DRUGE ZAHTEVE

Člen 11

Uporaba zastopnikov ali zunanjih izvajalcev

1. Kadar namerava plačilna institucija opravljati plačilne storitve prek zastopnika, sporoči pristojnim organom v matični državi članici naslednje informacije:
 - (a) ime in naslov zastopnika;
 - (b) opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bodo uporabljali zastopniki zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive 2005/60/ES;
 - (c) črtano
 - (d) identiteto direktorjev in oseb, odgovornih za vodenje zastopnika, ki se uporabi za opravljanje plačilnih storitev, in dokazila, da so to sposobne in primerne osebe.
- 1a. Ko pristojni organi prejmejo informacije v skladu z odstavkom (1)(a) do (d), lahko vpišejo omenjenega zastopnika v register, vzpostavljen na podlagi člena 8.
- 1b. Pristojni organi lahko pred vpisom zastopnika v register sprejmejo nadaljnje ukrepe, s katerimi se predložene informacije preverijo, če dvomijo v njihovo pravilnost.

- 1c. Če pristojni organi tudi po teh ukrepih niso prepričani, da so informacije, ki so jim bile predložene v skladu z odstavkom (1)(a) do (d) pravilne, bodo zavrnil vpis zastopnika v register, vzpostavljen na podlagi člena 8.
- 1d. Če želi plačilna institucija nadaljevati opravljanje storitev v drugi državi članici prek zastopnika, se mora ravnati po postopkih, določenih v členu 20. V tem primeru morajo pristojni organi matične države članice pred vpisom zastopnika v register v skladu s tem členom pristojne organe države članice gostiteljice obvestiti o svoji nameri, da zastopnika vpišejo v register, in upoštevati njihovo mnenje.
- 1e. Če imajo pristojni organi predlagane države članice gostiteljice razloge za utemeljen sum, da gre ali je šlo v povezavi z nameravano zaposlitvijo zastopnika ali vzpostavitvijo podružnice za poskus ali storitev kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma v smislu Direktive 2005/60/ES, ali da bi zaposlitev takega zastopnika ali vzpostavitev takšne podružnice lahko povečala tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, obvestijo pristojne organe matične države članice, ki lahko zavrnejo vpis zastopnika ali podružnice v register, oziroma lahko vpis zastopnika ali podružnice v register, če je že bil opravljen, prekličejo.
2. Kadar namerava plačilna institucija uporabiti zunanje zmogljivosti za izvajanje operativnih funkcij plačilnih storitev, o tem obvesti pristojne organe svoje matične države članice. Uporaba zunanjih zmogljivosti za izvajanje pomembnih operativnih funkcij ne sme biti taka, da bi bistveno škodovala kakovosti notranje kontrole in zmožnosti pristojnih organov, da spremljajo, kako družba izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.

Za namene drugega pododstavka je operativna funkcija pomembna, če bi napaka ali izpad v njenem izvajanju bistveno poslabšala neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti iz dovoljenja, ki ga je plačilna institucija zaprosila na podlagi tega naslova, ali drugih obveznosti plačilne institucije po tej direktivi, ali njeno finančno uspešnost ali trdnost ali kontinuiranost njenih plačilnih storitev.

Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pri uporabi zunanjih zmogljivosti za izvajanje pomembnih operativnih funkcij, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) zunanje izvajanje ne sme povzročiti prenosa odgovornosti višjega vodstva s strani slednjega;
 - (b) odnos in obveznosti plačilne institucije do njenih uporabnikov plačilnih storitev v skladu s to direktivo se ne smejo spremeniti;
 - (c) pogoji, ki jih mora izpolnjevati investicijska družba, da pridobi in ohrani dovoljenje v skladu s tem naslovom, ne smejo biti ogroženi;
 - (d) nobeden od drugih pogojev, ki jih je morala plačilna institucija izpolniti, da je pridobila dovoljenje, ne sme biti odpravljen ali spremenjen.
3. Plačilne institucije zagotovijo, da zastopniki ali podružnice, ki delujejo v njihovem imenu, o tem obvestijo uporabnike plačilnih storitev.

ODDELEK 2

DRUGE ZAHTEVE

Člen 12

Odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije v primeru, da uporabljajo tretje stranke za opravljanje operativnih funkcij, sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo izpolnjevanje zahtev iz te direktive.
2. Države članice zahtevajo, da plačilne institucije ostanejo v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih zaposlenih, vseh zastopnikov, podružnic ali zunanjih izvajalcev.

Člen 13

Vodenje evidence

Države članice zahtevajo od plačilnih institucij, da za namene tega naslova vodijo ustrezne evidence najmanj pet let, brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali države članice.

Člen 14

Kraj glavne uprave

Črtano.

ODDELEK 3

PRISTOJNI ORGANI IN NADZOR

Člen 15

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za izdajo dovoljenj in bonitetni nadzor plačilnih institucij, ki morajo opravljati naloge iz tega naslova, imenujejo bodisi javne organe ali organe, ki jih priznava nacionalna zakonodaja ali javni organi, ki so v ta namen izrecno pooblaščen z nacionalno zakonodajo, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami.
Pristojni organi so tisti, ki zagotovijo neodvisnost od gospodarskih združenj in preprečijo navzkrižja interesov. Brez poseganja v prvi pododstavek to niso plačilne institucije, kreditne institucije, institucije za izdajo elektronskega denarja ali poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja.
Države članice o tem obvestijo Komisijo.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog.
3. Kadar za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, na ozemlju države članice obstaja več kot en pristojni organ, država članica zagotovi, da navedeni organi tesno sodelujejo in s tem učinkovito opravljajo svoje naloge. Isto velja za primere, ko organi, pristojni za zadeve, ki jih zajema ta naslov, niso organi, pristojni za nadzor kreditnih institucij.
4. Pristojni organi matične države članice so odgovorni za naloge pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1.

5. Odstavek 1 ne pomeni, da morajo pristojni organi nadzorovati druge poslovne dejavnosti plačilnih institucij kot plačilne storitve, določene v Prilogi, in dejavnosti, naštet v točki b) člena 10(1).

Člen 16

Sprotni nadzor

1. Države članice zagotovijo, da je nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi za preverjanje neprekinjene skladnosti s tem naslovom, sorazmeren, primeren in odziven na tveganja, ki so jim izpostavljene plačilne institucije.

Za preverjanje skladnosti s tem naslovom imajo pristojni organi pravico sprejeti zlasti naslednje ukrepe:

- (a) zahtevati, da plačilna institucija zagotovi kakršne koli podatke, ki so potrebni za spremljanje skladnosti;
- (b) opravljati inšpekcijske preglede na kraju samem v plačilnih institucijah, pri vseh zunanjih izvajalcih plačilnih storitev, pri vseh zastopnikih in v vseh podružnicah, ki opravljajo plačilne storitve na odgovornost plačilne institucije;
- (c) izdajati priporočila in smernice ter, če je ustrezno, zavezujoče upravne ukrepe;
- (d) črtano
- (e) začasno preklicati ali odvzeti dovoljenje v primerih iz člena 7a.

2. Brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenj in v določbe kazenskega prava države članice predpišejo, da lahko njihovi pristojni organi proti plačilnim institucijam ali tistim, ki dejansko obvladujejo poslovanje plačilnih institucij, ki kršijo zakone in druge predpise o nadzoru ali opravljanju njihovih dejavnosti plačilnih storitev, v zvezi z njimi sprejmejo ali naložijo kazni ali ukrepe s specifičnim ciljem odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke zanje.
3. Ne glede na zahteve iz člena 5a, odstavkov 1 in 2, ter členov 5b in 5c države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pravico sprejeti ukrepe po odstavku 1, da zagotovijo dovolj kapitala za plačilne storitve, zlasti v primeru, da dejavnosti neplačilnih storitev plačilne institucije škodijo ali utegnejo škoditi finančni trdnosti plačilne institucije.

Člen 17

Poslovna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ter strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, zavezuje dolžnost varovanja poslovne skrivnosti, brez poseganja v primere, ki sodijo v kazensko pravo.
2. Pri izmenjavi informacij v skladu s členom 19 se strogo uporablja načelo poslovne skrivnosti, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov in podjetij.
3. Države članice lahko uporabljajo ta člen ob smiselnem upoštevanju določb iz členov 44 do 52 Direktive 2006/48/ES.

Člen 18
Pravica pritožbe na sodišču

1. Države članice zagotovijo možnost pritožbe na sodiščih zoper odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi za plačilne institucije v zvezi z spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo.
2. Prvi odstavek se uporablja tudi v primerih neukrepanja.

Člen 19
Izmenjava informacij

1. Pristojni organi različnih držav članic med seboj sodelujejo in po potrebi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic in drugimi ustreznimi pristojnimi organi, določenimi v skladu z zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev.
2. Države članice poleg tega dovolijo izmenjavo informacij med svojimi pristojnimi organi in:
 - (a) pristojnimi organi drugih držav članic, pristojnimi za izdajo dovoljenj in nadzor plačilnih institucij;
 - (b) Evropsko centralno banko in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, ki delujejo kot monetarni in nadzorni organi, in po potrebi drugimi javnimi organi, pristojnimi za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave;

- (c) drugimi ustreznimi organi, določenimi na podlagi te direktive, Direktive 95/46/ES, Direktive 2005/60/ES in druge zakonodaje Skupnosti, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev, kot je zakonodaja, ki se uporablja za varovanje posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, pranje denarja in financiranje terorizma.

Člen 20

Uveljavljanje pravice ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Vsaka plačilna institucija z dovoljenjem, ki želi prvič opravljati plačilne storitve na podlagi uveljavljanja pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev v državi članici, ki ni njena matična država članica, obvesti pristojne organe v matični državi članici.
Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema informacij sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice ime in naslov plačilne institucije, imena odgovornih za upravljanje podružnice, njeno organizacijsko strukturo ter vrste plačilnih storitev, ki jih ta namerava opravljati na ozemlju države članice gostiteljice.
2. Pristojni organi matične države članice sodelujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice, da lahko v zvezi s podružnico, zastopnikom ali zunanjim izvajalcem plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, opravijo kontrole in sprejmejo potrebne ukrepe, predvidene v členu 16.
3. Na podlagi sodelovanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 pristojni organ matične države članice obvesti pristojni organ države članice gostiteljice, kadar koli želi opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem na ozemlju slednje.
Če pa oba organa tako želita, lahko pristojni organ matične države članice prenese na pristojne organe države članice gostiteljice nalogo, da opravljajo inšpekcijske preglede na kraju samem v zadevni instituciji.

4. Pristojni organi si med seboj zagotovijo vse bistvene in/ali ustrezne informacije, zlasti v primeru kršitev ali domnevnih kršitev s strani podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca. V tem smislu pristojni organi na zahtevo sporočijo vse ustrezne informacije, na lastno pobudo pa vse bistvene informacije.
- 4a. Zgoraj navedeno ne posega v obveznost pristojnih organov, da v skladu z Direktivo 2005/60/ES in Uredbo (ES) št. 1781/2006, in zlasti členom 37(1) Direktive 2005/60/ES in členom 15(3) Uredbe (ES) št. 1781/2006, nadzorujejo spoštovanje zahtev iz te direktive in te uredbe.

ODDELEK 4

ODSTOPANJE

Člen 21

Pogoji

1. Ne glede na člen 8 lahko države članice opustijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da opustijo uporabo delnega ali celotnega postopka in pogojev iz oddelkov 1 do 3, razen iz členov 15, 17 do 19, ter dovolijo fizičnim ali pravnim osebam vpis v register, vzpostavljen na podlagi člena 8, če:
 - (a) povprečje skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnih dvanajstih mesecih izvedla zadevna oseba, vključno s katerim koli zastopnikom, za katerega prevzema polno odgovornost, ne presega 3 milijonov na mesec; ta zahteva se oceni glede na predvideni skupni znesek plačilnih transakcij v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta;

in

 - (b) nobena od fizičnih oseb, ki so odgovorne za upravljanje ali izvajanje dejavnosti, ni bila obsojena za kazniva dejanja pranja denarja, financiranja terorizma ali za druga finančna kazniva dejanja.
- 1b. Vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu s tem členom, mora imeti glavno upravo ali prebivališče v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.
2. Osebe iz odstavka 1 se obravnavajo kot plačilne institucije. Vendar člena 6(3) in 20 zanje ne veljata.

- 2a. Države članice lahko tudi določijo, da je vsaki fizični ali pravni osebi, registrirani v skladu s tem členom, omogočeno, da se ukvarja samo z nekaterimi od dejavnosti iz člena 10.
3. Osebe iz odstavka 1 obvestijo pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki je pomembna za pogoje iz odstavka 1. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da omenjene osebe v primeru, ko pogoji iz tega člena niso več izpolnjeni, v skladu s postopkom iz člena 6 v roku 30 koledarskih dni zaprosijo za dovoljenje.
4. Opustitev ne velja za določbe iz Direktive 2005/60/ES niti za nacionalne določbe o preprečevanju pranja denarja.

Člen 22

Obveščanje in informacije

Če država članica uporablja odstopanje iz člena 21, o tem obvesti Komisijo najkasneje do datuma, navedenega v prvem odstavku člena 85(1), in jo takoj obvesti o vsaki naknadni spremembi. Poleg tega obvesti Komisijo o številu zadevnih fizičnih in pravnih oseb in vsako leto obvešča Komisijo o skupnem znesku izvršenih plačilnih transakcij na dan 31. decembra vsakega koledarskega leta, kakor je navedeno v točki (a) člena 21(1).

Poglavje 2

Skupne določbe

Člen 23

Dostop do plačilnih sistemov

1. Države članice zagotovijo, da so pravila o dostopu ponudnikov plačilnih storitev z dovoljenjem ali registriranih ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, do plačilnih sistemov objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna ter ne omejujejo dostopa bolj, kakor je potrebno za varovanje pred posebnimi tveganji, kot je tveganje poravnave, operativno tveganje in poslovno tveganje, ter za varovanje finančne in poslovne stabilnosti plačilnega sistema.

Plačilni sistemi ponudnikom plačilnih storitev, uporabnikom plačilnih storitev ali drugim plačilnim sistemom ne smejo določati kateregakoli od naslednjih pogojev:

- (a) omejevalna pravila v zvezi z dejanskim sodelovanjem v drugih plačilnih sistemih;
- (b) pravilo, ki diskriminira med ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem ali med registriranimi ponudniki plačilnih storitev glede pravic, obveznosti in upravičenosti udeležencev;
- (c) kakršna koli omejitev na podlagi institucionalnega statusa.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za:

- (a) plačilne sisteme, imenovane na podlagi Direktive 98/26/ES, in
- (b) plačilne sisteme, ki združujejo izključno ponudnike plačilnih storitev, ki spadajo v skupino subjektov, povezanih s kapitalom, ki daje enemu od povezanih subjektov dejanski nadzor nad drugimi povezanimi subjekti in

- (c) plačilne sisteme, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
- en sam ponudnik plačilnih storitev (bodisi kot samostojni subjekt ali kot skupina) deluje ali lahko deluje kot ponudnik plačilnih storitev obenem za plačnika in za prejemnika plačila ter je izključno odgovoren za upravljanje sistema in
 - če en sam ponudnik plačilnih storitev (bodisi kot samostojni subjekt ali kot skupina) dovoli drugim ponudnikom plačilnih storitev, da sodelujejo pri sistemu, slednji nimajo pravice, da se med sabo oziroma v svojem krogu pogajajo glede provizij v zvezi s plačilnim sistemom, četudi lahko tudi sami oblikujejo cene za plačnike in za prejemnike plačila.

Člen 23a

Prepoved opravljanja plačilnih storitev vsem, ki niso ponudniki plačilnih storitev

Države članice prepovejo opravljanje plačilnih storitev, kot so navedene v Prilogi, fizičnim ali pravnim osebam, ki niso niti ponudniki plačilnih storitev niti niso izrecno izključeni iz področja uporabe te direktive.

NASLOV III

Preglednost pogojev in zahteve glede obveščanja za plačilne storitve

Poglavje -1 **Splošna pravila**

Člen 23b

Področje uporabe

1. Naslov III se uporablja za enkratne plačilne transakcije, okvirne pogodbe in plačilne transakcije iz teh pogodb. Pogodbeniki se lahko dogovorijo, da se ne uporablja v celoti ali delno, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.
2. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova uporabljajo enako za mikropodjetja kot za potrošnike.
3. Ta direktiva ne posega v nacionalne ukrepe, s katerimi se izvaja Direktiva 87/102/ES o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti. V skladu s pravom Skupnosti ta direktiva prav tako ne posega v drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo glede vidikov v zvezi s pogoji odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.

Člen 23c

Druge določbe zakonodaje Skupnosti

Določbe tega naslova ne posegajo v zakonodajo Skupnosti, ki vsebuje dodatne zahteve glede predhodnega obveščanja.

Vendar pa se v primerih, ko se uporabi Direktiva 2002/65/ES o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo, določbe v zvezi z obveščanjem iz člena 3(1) omenjene direktive, razen pododstavka (2)(c) – (g), 3(a), (d) in (e) ter 4(b), nadomestijo s členi 25, 26, 30 in 31 te direktive.

Člen 23d

Stroški obveščanja

1. Ponudnik plačilnih storitev ne sme uporabniku plačilnih storitev zaračunati za informacije iz tega naslova.
2. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita o stroških za dodatno ali bolj pogosto obveščanje, ali o posredovanju informacij s sredstvi, ki niso določena v okvirni pogodbi, ki je bilo izvršeno na zahtevo uporabnika plačilnih storitev.
3. V primerih, ko ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna informacije iz odstavka 2, je zaračunani znesek primeren in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

Člen 23e

Dokazno breme glede obveščanja

Države članice lahko določijo, da ponudnik plačilnih storitev nosi breme dokazovanja, da je izpolnil zahteve glede obveščanja tega naslova.

Člen 23f

Odstopanje od zahtev glede obveščanja za instrumente za plačila majhnih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, kar v skladu z okvirno pogodbo pomeni samo posamezne plačilne transakcije, ki ne presegajo 30 EUR, oziroma bodisi plačilne instrumente, katerih omejitev porabe znaša 150 EUR, bodisi shranjena sredstva, katerih znesek v katerem koli trenutku ne presega 150 EUR:
 - (a) z odstopanjem od členov 30, 31 in 35 predloži ponudnik plačilnih storitev plačniku zgolj informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve, vključno z možnim načinom uporabe plačilnega instrumenta, odgovornostjo, zaračunanim zneskom in drugimi bistvenimi informacijami, potrebnimi za sprejetje utemeljene odločitve, ter podatek o tem, kje so na voljo in zlahka dostopne kakršne koli druge informacije, zahtevane po členu 31;
 - (aa) z odstopanjem od člena 33 se lahko dogovori, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb pogodbenih pogojev tako, kot je določeno v členu 30(1);
 - (b) se lahko z odstopanjem od členov 36 in 17 dogovori, da po izvedbi posamezne plačilne transakcije:
 - (i) ponudnik plačilnih storitev predloži ali da na voljo zgolj navedbo, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, njen znesek in stroške, in/ali v primeru več plačilnih transakcij iste vrste za istega prejemnika plačila zgolj informacije o celotnem znesku in stroških teh plačilnih transakcij;

- (ii) ponudniku plačilnih storitev ni treba predložiti niti dati na voljo informacij iz točke (i), če se plačilni instrument uporabi anonimno oziroma če ponudnik plačilnih storitev tehnično ni zmožen predložiti teh informacij. Vendar pa ponudnik plačilnih storitev plačniku omogoči, da preveri znesek shranjenih sredstev.

2. Črtano

3. Za izključno nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za vnaprej plačane plačilne instrumente jih lahko zvišajo do 500 EUR.

4. Črtano

Poglavje 1

Enkratne plačilne transakcije

Člen 24

Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za enkratne plačilne transakcije, ki niso zajete v okvirni pogodbi.
2. Kadar se plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo posreduje prek plačilnega instrumenta iz okvirne pogodbe, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan zagotoviti ali dati na voljo informacije, ki so bile uporabniku plačilnih storitev že posredovane na podlagi okvirne pogodbe z drugim ponudnikom plačilnih storitev oziroma mu bodo posredovane v skladu s to okvirno pogodbo.

Člen 25

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da, preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s katero koli pogodbo ali ponudbo za enkratno plačilno transakcijo, ponudnik plačilnih storitev pravočasno da na voljo uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način informacije in pogoje v skladu s členom 26. Ponudnik plačilnih storitev informacije in pogoje na zahtevo uporabnika plačilnih storitev predloži na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov. Podani so v razumljivem jeziku ter v jasni in berljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita pogodbenika.

2. Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča izpolnjevanja določil odstavka 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svoje obveznosti iz odstavka 1 takoj po izvršitvi transakcije.
3. Obveznosti iz odstavka 1 se lahko izpolni tudi s predložitvijo izvoda osnutka pogodbe o enkratni plačilni transakciji ali osnutka plačilnega naloga, ki vsebuje informacije v skladu s členom 26.

Člen 26

Informacije in pogoji

1. Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev predložijo ali dajo na voljo naslednje informacije in pogoji:
 - (a) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
 - (b) najdaljši rok, v katerem se izvede plačilna storitev;
 - (c) vsi stroški, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev, ter, če je ustrezno, razdelitev zneskov morebitnih stroškov;
 - (ca) če je ustrezno, dejanski ali referenčni menjalni tečaj, ki se mora uporabljati za plačilno transakcijo;
2. Če je ustrezno, morajo biti vse druge ustrezne informacije, navedene v členu 31, na voljo uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način.

Člen 27

Informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga

Takoj po prejemu plačilnega naloga plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku predloži ali da na voljo naslednje informacije, in to na enak način, kakor je predvideno v členu 25(1):

- (a) navedbo, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;
- (ba) znesek morebitnih stroškov plačilne transakcije, ki jih plača plačnik, in, če je ustrezno, razdelitev zneskov morebitnih stroškov;
- (c) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali sklic na ta tečaj, kadar je drugačen od tečaja, ki ga določa člen 26(1)(ca), ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute;
- (d) datum prejema plačilnega naloga.

Člen 28

Informacije za prejemnika plačila po izvršitvi

Takoj po izvršitvi plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila slednjemu predloži ali da na voljo naslednje informacije, in to na enak način, kakor je predvideno v členu 25(1):

- (a) navedbo, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so sredstva prejemniku plačila na razpolago;
- (c) znesek morebitnih stroškov plačilne transakcije, ki jih plača prejemnik plačila, in če je ustrezno razdelitev zneskov morebitnih stroškov;
- (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute;
- (e) datum valute knjiženja.

Poglavje 2

Okvirne pogodbe

Člen 29

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za plačilne transakcije iz okvirne pogodbe.

Člen 30

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da mora ponudnik plačilnih storitev, preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s katero koli okvirno pogodbo ali ponudbo, uporabniku plačilnih storitev pravočasno predložiti na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov informacije in pogoje v skladu s členom 31. Podani so v razumljivem jeziku ter v jasni in berljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.
2. Če je bila okvirna pogodba sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča izpolnjevanja določil odstavka 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svoje obveznosti iz tega odstavka takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.
3. Obveznosti iz odstavka 1 se lahko izpolni tudi s predložitvijo izvoda osnutka okvirne pogodbe, ki vsebuje informacije v skladu s členom 31.

Člen 31
Informacije in pogoji

Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev predložijo naslednje informacije in pogoji:

(1) ponudnik plačilnih storitev

- (a) naziv ponudnika plačilnih storitev, točen naslov njegove glavne uprave in, če je ustrezno, točen naslov njegove podružnice ali zastopnika s sedežem v državi članici, v kateri se opravlja plačilna storitev, ter vsi drugi naslovi, vključno z elektronskim naslovom za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev;
- (b) Črtano
- (c) podatki o pristojnem nadzornem organu ter registru, navedenem v členu 8, ali kakršnemu koli drugemu zadevnemu javnemu registru, ki je ponudniku plačilnih storitev izdal dovoljenje, ter registracijska številka, oziroma enakovredna identifikacijska oznaka v tem registru;
- (d) Črtano

(2) uporaba plačilnih storitev

- (a) opis glavnih značilnosti plačilne storitve, ki se opravlja;
- (b) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora zagotoviti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
- (c) oblika in postopek za posredovanje soglasja za izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s členoma 41 in 56;

- (d) navedba časa prejema plačilnega naloga, kakor je navedeno v členu 54(1), in morebitna časovna omejitev, ki jo določi ponudnik plačilnih storitev;
- (e) najdaljši rok, v katerem se izvede plačilna storitev;
- (f) ali obstaja možnost dogovora glede zgornje meje porabe za uporabo plačilnega instrumenta v skladu s členom 43(1);

(3) *stroški, obrestne mere in menjalni tečaji*

- (a) vsi stroški, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev, ter, če je ustrezno, razdelitev zneskov morebitnih stroškov;
- (b) če je ustrezno, obrestne mere in menjalni tečaji, ki naj se uporabijo, oziroma v primeru, da se uporabijo referenčne obrestne mere in menjalni tečaji, metoda za izračun dejanskih obresti ter ustrezni datum in indeks ali osnova za ugotavljanje takšnih obrestnih mer ali menjalnega tečaja;
- (c) po dogovoru, takojšnja uporaba sprememb referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja in zahtev glede obveščanja v zvezi s spremembami v skladu s členom 33(2);

(4) *komunikacija*

- (a) če je ustrezno, komunikacijska sredstva, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme uporabnika plačilne storitve, o katerih se pogodbenika dogovorita za prenos informacij ali obvestil v skladu s to direktivo;
- (b) način in pogostost predložitve ali dajanja na voljo informacij iz te direktive;

- (c) jezik ali jeziki, v katerih bo sklenjena okvirna pogodba in potekala komunikacija v času pogodbenega razmerja;
- (d) pravica uporabnika plačilnih storitev, da prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje v skladu s členom 32;

(5) *zaščitni in korektivni ukrepi*

- (a) če je ustrezno, opis ukrepov, ki jih mora sprejeti uporabnik plačilnih storitev za varovanje plačilnega instrumenta in način, kako obvestiti ponudnika plačilnih storitev za namene člena 46(1)(b);
- (b) po dogovoru pogoji, pod katerimi si ponudnik plačilnih storitev pridržuje pravico, da blokira instrument v skladu s členom 43;
- (c) odgovornost plačnika v skladu s členom 50, vključno z informacijami o ustreznem znesku;
- (d) kako in v kakšnem roku mora uporabnik plačilnih storitev obvestiti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilnih transakcijah v skladu s členom 47a ter odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije v skladu s členom 49;
- (e) odgovornost ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij v skladu s členom 67;
- (f) pogoji povračila v skladu s členi 52 in 53;

(6) spremembe in prekinitev okvirne pogodbe

- (a) po dogovoru informacije o tem, da se šteje, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev v skladu s členom 33, razen če do datuma njihovega predlaganega začetka veljavnosti obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema;
- (b) trajanje pogodbe;
- (c) pravica uporabnika plačilne storitve, da prekine okvirno pogodbo in morebitne sporazume, ki se navezujejo na prekinitev v skladu s členom 33(1) in členom 34;

(7) reševanje sporov

- (a) vse pogodbene klavzule o zakonodaji, ki se uporablja za okvirno pogodbo in/ali pristojno sodišče;
- (b) pritožbe in izvensodno reševanje sporov, ki sta na voljo uporabniku plačilnih storitev v skladu s poglavjem 4 naslova IV.

Člen 32

Dostop do informacij in pogodbenih pogojev okvirne pogodbe

Uporabnik plačilnih storitev ima v času pogodbenega razmerja kadar koli pravico, da na lastno zahtevo na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje, navedene v členu 31.

Člen 33

Spremembe pogodbenih pogojev

1. Ponudnik plačilnih storitev predlaga vse spremembe okvirne pogodbe in pogojev, navedenih v členu 31, na enak način, kakor je določeno v členu 30(1), in najkasneje dva meseca pred predlaganim datumom začetka uporabe.

Če je to usterzno v skladu s členom 31(6)(a), ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika plačilnih storitev, da se šteje, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev, če do predlaganega datuma njihovega začetka veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev določi, da ima uporabnik plačilnih storitev pravico, da lahko do predlaganega datuma začetka uporabe sprememb takoj in brez stroškov prekine okvirno pogodbo.

2. Spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja se lahko uporabijo takoj in brez obvestila, če je bilo tako dogovorjeno v okvirni pogodbi in če spremembe temeljijo na referenčni obrestni meri ali menjalnem tečaju, dogovorjenima v skladu s členom 31(3)(b) in (c). Uporabnik plačilnih storitev je obveščen o kakršni koli spremembi obrestne mere ob prvi priložnosti na enak način, kakor je naveden v členu 30(1), razen če sta se pogodbenika dogovorila o določeni pogostosti ali načinu posredovanja ali razpoložljivosti informacij. Vendar pa se lahko spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki so za uporabnike plačilnih storitev ugodnejše, uporabijo brez obvestila.
3. Spremembe v obrestni meri ali menjalnem tečaju, ki se uporabljata za plačilne transakcije, se izvedejo in izračunajo po nevtralni poti, ki ne razlikuje med uporabniki plačilnih storitev.

Člen 34
Prenehanje

1. Uporabnik plačilnih storitev lahko kadar koli prekine okvirno pogodbo, razen če sta se pogodbenika dogovorila o odpovednem roku. Tak odpovedni rok ne sme biti daljši od enega meseca.
 - 1a. Prekinitev okvirne pogodbe, ki je sklenjena za obdobje več kot dvanajst mesecev ali za nedoločen čas, je za uporabnika plačilnih storitev brezplačna po preteku dvanajstih mesecev. V vseh ostalih primerih se zaračunajo stroški za prekinitev, ki so razumni in sorazmerni z dejanskimi stroški.
 - 1b. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev prekine okvirno pogodbo, sklenjeno za nedoločen čas, z vsaj dvomesečnim odpovednim rokom na enak način, kot je določeno v členu 30(1).
2. Redno zaračunane zneske za plačilne storitve plača uporabnik plačilnih storitev samo v sorazmernem deležu do prenehanja pogodbe. Če se taki stroški plačujejo vnaprej, se sorazmerni delež povrne.
 - 2a. Določbe tega člena ne vplivajo na zakone in predpise držav članic, ki urejajo pravico pogodbenikov, da okvirno pogodbo razglasijo za razveljavljeno ali nično in neveljavno.
3. Države članice lahko zagotovijo ugodnejše določbe za uporabnike plačilnih storitev.

Člen 35

Informacije pred izvedbo posamezne plačilne transakcije

V primeru posamezne plačilne transakcije na podlagi okvirne pogodbe, ki jo je odredil plačnik, ponudnik plačilnih storitev na zahtevo plačnika za to določeno plačilno transakcijo zagotovi jasne informacije o najdaljšem roku izvedbe in stroških, ki jih mora plačati plačnik, ter, če je ustrezno, razdelitev zneskov morebitnih stroškov.

Člen 36

Informacije za plačnika o posameznih plačilnih transakcijah

1. Potem ko se plačnikov račun bremeni za znesek posamezne plačilne transakcije ali če plačnik po prejemu plačilnega naloga ne uporablja plačilnega računa, mu njegov ponudnik plačilnih storitev nemudoma predloži naslednje informacije na enak način, kakor je določeno v členu 30(1):
 - (a) navedbo, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
 - (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se bremeni plačnikov račun, ali v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;
 - (c) če je ustrezno, znesek morebitnih stroškov plačilne transakcije in njihovo razdelitev oziroma obresti, ki jih plača plačnik;
 - (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev plačnika, ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute;
 - (e) datum valute bremenitve ali datum prejema plačilnega naloga.

2. V okvirni pogodbi je lahko določen tudi pogoj, da morajo biti informacije iz odstavka 1 predložene ali dane na voljo v rednih časovnih presledkih vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, kar plačniku omogoča hrambo informacij in njihovo navajanje v nespremenjeni obliki.
3. Vendar lahko države članice od ponudnika plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno predloži informacije na papirju.

Člen 37

Informacije za prejemnika plačila o posameznih plačilnih transakcijah

1. Po izvršitvi posamezne plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila slednjemu nemudoma predloži naslednje informacije na enak način, kakor je določeno v členu 30(1):
 - (a) navedbo, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
 - (b) črtano
 - (c) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se knjižijo transakcije v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila;
 - (d) če je ustrezno, znesek morebitnih stroškov plačilne transakcije in njihovo razdelitev oziroma obresti, ki jih plača plačnik;
 - (e) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute;

(f) datum valute knjiženja.

2. V okvirni pogodbi je lahko določen tudi pogoj, da morajo biti informacije iz odstavka 1 predložene ali dane na voljo v rednih časovnih presledkih vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, kar prejemniku plačila omogoča hrambo informacij in njihovo navajanje v nespremenjeni obliki.
3. Vendar lahko države članice od ponudnika plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno predloži informacije na papirju.

Člen 38

Mikroplačila

Črtano

Poglavje 3

Skupne določbe

Člen 39

Valuta transakcije in pretvorba valut

1. Plačila se opravijo v valuti, o kateri se dogovorita pogodbenika.
2. Kadar se storitev pretvorbe valut ponudi pred odreditvijo plačilne transakcije in če je storitev pretvorbe valut ponujena na prodajnem mestu ali če jo ponudi prejemnik plačila, stran, ki ponuja storitev pretvorbe valut plačniku, razkrije plačniku vse stroške ter menjalni tečaj, ki se uporablja za pretvorbo transakcije.

Plačnik se strinja s storitvijo pretvorbe valut na podlagi navedenega.

Člen 40

Informacije o dodatnih stroških ali znižanjih

1. Kadar prejemnik plačila zahteva plačilo stroškov ali ponuja znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta, prejemnik plačila plačnika o tem obvesti pred začetkom plačilne transakcije.
2. Kadar ponudnik plačilnih storitev ali tretja stran zahteva plačilo stroškov za uporabo določenega plačilnega instrumenta, uporabnika plačilnih storitev o tem obvesti pred začetkom plačilne transakcije.

NASLOV IV
Pravice in obveznosti
v zvezi z opravljanjem in uporabo plačilnih storitev

Poglavje -1
Skupne določbe

Člen 40b

Področje uporabe

1. Kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik, se strani lahko dogovorita, da se členi 40c(1), 41(3), 48, 50, 52, 53, 56 in 67 ne uporabljajo v celoti ali delno. Strani se lahko dogovorita tudi o časovnih obdobjih, ki so drugačna od tistih iz člena 47a.
- 1a. Države članice lahko določijo, da se člen 75 ne uporablja, kadar uporabnik plačilne storitve ni potrošnik.
2. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova uporabljajo enako za mikropodjetja kot za potrošnike.
3. Ta direktiva ne posega v nacionalne ukrepe, s katerimi se izvaja Direktiva 87/102/ES o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti. V skladu s pravom Skupnosti ta direktiva prav tako ne posega v drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo glede vidikov v zvezi s pogoji odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.

Člen 40c

Stroški, ki se uporabljajo

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne sme zaračunati za izpolnjevanje svojih obveznosti glede obveščanja ali korektivne in preventivne ukrepe iz tega naslova, razen če ni drugače določeno v členih 55(1), 56(3) in 66(2). O teh stroških se dogovorita uporabnik plačilne storitve in ponudnik plačilne storitve; ti stroški so primerni in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.
2. Kadar plačilna transakcija ne vsebuje pretvorbe valut, države članice zahtevajo, da prejemnik plačila plača stroške, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača stroške, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.
3. Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne prepreči, da od plačnika zahteva plačilo ali znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Vendar pa lahko države članice zaradi potrebe po spodbujanju konkurenčnosti in uporabe učinkovitih plačilnih instrumentov prepovedo ali omejijo pravico do zaračunavanja.

Člen 40d

Odstopanje za instrumente za plačila majhnih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, kar v skladu z okvirno pogodbo pomeni samo posamezne plačilne transakcije, ki ne presegajo 30 EUR, oziroma bodisi instrumente, katerih omejitev porabe znaša 150 EUR bodisi shranjena sredstva, katerih znesek v katerem koli trenutku ne presega 150 EUR, se ponudniki plačilnih storitev z uporabniki plačilnih storitev lahko dogovorijo:
 - (a) da se členi 46(1)(b), 47(1)(c) in (ca) ter 50(3) in (4) ne uporabljajo, če plačilni instrument ne omogoča zamrznitve niti ne preprečuje nadaljnje uporabe elektronskega denarja;

- (b) da se členi 48, 49 ter 50(1) in (2) ne uporabljajo, če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve iz drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna transakcija odobrena;
- (c) da z odstopanjem od člena 55(1) ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika plačilnih storitev o zavrnitvi plačilnega naloga, če je neizvršitev razvidna iz konteksta;
- (d) da z odstopanjem od člena 56 plačnik po posredovanju plačilnega naloga oziroma soglasja zanj prejemniku plačila ne more preklicati plačilnega naloga;
- (e) da se z odstopanjem od členov 60 in 62 uporabljajo drugi roki izvršitve.

2. Črtano.

3. Za izključno nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za vnaprej plačane instrumente jih lahko zvišajo do 500 EUR.

4. Člena 49 in 50 se uporabljata tudi za elektronski denar v smislu člena 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES, razen če plačnikov ponudnik plačilnih storitev nima možnosti zamrznitve računa ali instrumenta. Države članice lahko to odstopanje omejijo na račune ali instrumente določene vrednosti.

Poglavje 1

Odobritev plačilnih transakcij

Člen 41

Soglasje in preklic soglasja

1. Države članice zagotovijo, da se šteje, da je plačilna transakcija odobrena le, če je plačnik podal soglasje za plačilni nalog. Plačnik lahko odobri plačilno transakcijo pred izvršitvijo plačilne transakcije ali – če se s tem strinjata plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev – po izvršitvi plačilne transakcije.
2. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij je podano v obliki, ki je dogovorjena med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.
V odsotnosti takega soglasja se šteje, da je plačilna transakcija neodobrena.
3. Soglasje lahko plačnik kadarkoli umakne, toda samo do trenutka nepreklicnosti, kot je določeno v členu 56. Enako velja za soglasje za sklop plačilnih transakcij, ki se lahko umakne, vsaka poznejša plačilna transakcija pa se mora šteti za neodobreno.
4. Postopek za posredovanje soglasja se dogovori med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 42

Posredovanje soglasja

Črtano.

Člen 43
Omejitve uporabe plačilnega instrumenta

1. Plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev se lahko dogovorita o zgornjih mejah porabe za plačilne storitve v primerih, ko se za posredovanje soglasja uporablja poseben plačilni instrument.
2. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, si lahko ponudnik plačilnih storitev pridrži pravico, da blokira uporabo plačilnega instrumenta iz objektivno utemeljenih razlogov, povezanih z varnostjo plačilnega instrumenta, ali če obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta, ali, v primeru plačilnega instrumenta s kreditno linijo, znatno povečano tveganje, da plačnik morebiti ne more izpolniti svoje obveznosti plačila.
3. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev o blokiranju plačilnega instrumenta in o razlogih za blokiranje na dogovorjeni način obvesti plačnika, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran in najkasneje takoj po blokiranju, razen če bi bilo posredovanje te informacije v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi razlogi ali prepovedano z drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.
4. Ponudnik plačilnih storitev sprosti uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom potem, ko ni več razlogov za blokiranje uporabe plačilnega instrumenta.

Člen 44
Vodenje evidence

Črtano.

Člen 45

Nedovoljene transakcije in preklic soglasja

Črtano.

Člen 46

Obveznosti uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Uporabnik plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, izpolnjuje naslednje obveznosti:
 - (a) uporablja plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta;
 - (b) brez nepotrebnega odlašanja obvesti ponudnika plačilnih storitev, ali subjekt, ki ga ta določi, ko ugotovi, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden, odtujen ali zlorabljen.
2. Za namene točke (a) uporabnik plačilnih storitev takoj po prejemu plačilnega instrumenta zlasti sprejme vse razumne ukrepe, da zavaruje njegove osebne varnostne zaščite.

Člen 47

Obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja plačilne instrumente, izpolnjuje naslednje obveznosti:

- (a) zagotovi, da osebne varnostne elemente zaščite plačilnega instrumenta niso dostopne drugim osebam, razen uporabniku plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika plačilnih storitev iz člena 46;
 - (b) ne pošilja nezahtevanega plačilnega instrumenta, razen v primeru, ko se plačilni instrument, podeljen uporabniku plačilne storitve, nadomešča z novim;
 - (c) zagotovi, da so vedno na voljo primerna sredstva, ki bodo uporabniku plačilnih storitev omogočila, da posreduje obvestilo na podlagi člena 46(1)(b) ali zaprosi za sprostitev v skladu s členom 43(3); ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev na zahtevo 18 mesecev po uradnem obvestilu zagotavlja sredstva, s katerimi lahko dokaže, da je poslal tako obvestilo;
 - (ca) prepreči vsakršno uporabo plačilnega instrumenta, potem ko je bilo posredovano obvestilo na podlagi člena 46(1)(b).
- 2a. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta plačniku ali pošiljanja kakršnih koli osebnih varnostnih zaščit instrumenta.

Člen 47a

Obveščanje o neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah

Ponudnik plačilni storitev zagotovi uporabniku plačilnih storitev popravek le, če ponudnika plačilnih storitev obvesti takoj, ko ugotovi, da je prišlo do neodobrenih ali nepravilno transakcij, ki so vzrok za terjatev, tudi terjatev v skladu s členom 67, in ne kasneje kot 13 mesecev po datumu bremenitve, razen če, kjer je ustrezno, ponudnik plačilnih storitev informacij o tej transakciji ni posredoval ali jih dal na voljo v skladu z naslovom III.

Člen 48

Dokazilo o odobritvi in izvršitvi plačilnih transakcij

1. Države članice zahtevajo, da mora v primeru, da uporabnik plačilne storitve zanika, da je odobril izvršeno plačilno transakcijo ali trdi, da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, njegov ponudnik plačilne storitve dokazati, da je bila plačilna transakcija potrjena, pravilno evidentirana, knjižena in da nanjo ni vplivala tehnična okvara ali druga pomanjkljivost.
2. Črtano
3. Če uporabnik plačilne storitve zanika, da je potrdil izvršeno plačilno transakcijo, uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, sama po sebi ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik potrdil plačilno transakcijo, niti da je plačnik goljufal ali naklepno ali iz grobe malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti iz člena 46.
4. Črtano

Člen 49

Odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije

1. Države članice brez poseganja v člen 47a zagotovijo, da v primeru neodobrenih plačilnih transakcij plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku takoj povrne znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje bremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.
2. Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 50

Plačnikova odgovornost za neodobreno uporabo plačilnega instrumenta

1. Z odstopanjem od člena 49 plačnik krije izgubo v zvezi s kakršno koli neodobreno plačilno transakcijo do največ 150 EUR, ki je posledica uporabe izgubljenega ali ukradenega plačilnega instrumenta, ali če plačnik svojih osebnih varnostnih zaščit ni zavaroval pred odtujitvijo plačilnega instrumenta.
2. Plačnik krije vse izgube zaradi neodobrenih transakcij, če nastanejo, ker je goljufal ali ravnal naklepno ali iz grobe malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti iz člena 46. V takih primerih se največji znesek iz odstavka 1 ne uporablja.
- 2a. V primeru, da plačnik ni goljufal ali nenaklepno ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 46, države članice lahko zmanjšajo odgovornost iz odstavkov 1 in 2, ob upoštevanju zlasti narave osebnih varnostnih zaščit plačilnega instrumenta in okoliščin, v katerih je bil izgubljen, ukraden ali odtujen.
3. Plačnik ne nosi nobenih finančnih posledic, ki izhajajo iz uporabe izgubljenega, ukradenega ali odtujenega plačilnega instrumenta, po obvestilu v skladu s členom 46(1)(b), razen če ni goljufal.
4. Če ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi primernih sredstev za obveščanje ob vsakem času o izgubljenem, ukradenem ali odtujenem plačilnem instrumentu, kakor je to zahtevano v členu 47(c), plačnik ni odgovoren za finančne posledice, ki izhajajo iz uporabe navedenega plačilnega instrumenta, razen če ni goljufal.

Člen 51

Elektronski denar

Črtano

Člen 52

Povračila za plačilne transakcije, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejene prek njega

1. Države članice zagotovijo, da ima plačnik pravico, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev povrne odobreno plačilno transakcijo, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, in je bila že izvršena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) odobritev ni navajala točnega zneska plačilne transakcije v času odobritve in
 - (b) znesek plačilne transakcije prekorači znesek, ki bi ga bil lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju njegovega vzorca porabe, pogojev v njegovi okvirni pogodbi in ustreznih okoliščin primera.

Plačnik na zahtevo ponudnika plačilne storitve predloži dejanske elemente v zvezi s takšnimi pogoji.

Povrnitev je enaka celotnemu znesku izvršene plačilne transakcije.

Plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi glede neposrednih bremenitev dogovorita, da je plačnik upravičen do povrnitve s strani njegovega ponudnika plačilnih storitev, tudi če pogoji za povrnitev iz prvega stavka niso izpolnjeni.

2. Vendar pa za namene odstavka 1, točka (b) plačnik ne more navajati razlogov menjave valut, če je bil uporabljen referenčni menjalni tečaj, dogovorjen s ponudnikom plačilnih storitev v skladu s členoma 26(1)(ca) in 31(3)(b).

3. Plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev se v okvirni pogodbi lahko dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila, če je posredoval soglasje za plačilni nalog neposredno svojemu ponudniku plačilnih storitev in je, kjer je primerno, ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku na dogovorjen način posredoval ali dal na voljo informacije o prihodnji plačilni transakciji vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti.

Člen 53

Zahtevki za povračila za plačilne transakcije, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejene prek njega

1. Države članice zagotovijo, da plačnik lahko zahteva povračilo odobrene plačilne transakcije iz člena 52, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, v osmih tednih od dneva knjiženja sredstev v breme računa.
2. Ponudnik plačilnih storitev v desetih poslovnih dneh po prejemu zahtevka za povračilo povrne celotni znesek plačilne transakcije ali predloži utemeljitev za zavrnitev povračila z navedbo organa, ki mu plačnik lahko posreduje zadevo v skladu s členi 72 do 75, če se ne strinja s podano utemeljitvijo.

Pravica ponudnika plačilnih storitev iz stavka 1, da zavrne povračilo, se ne uporablja v primeru iz člena 52, odstavek 1, stavka 4.

Poglavje 2

Izvršitev plačilne transakcije

ODDELEK 1

PLAČILNI NALOGI IN PRENESENI ZNESKI

Člen 54

Prejem plačilnih nalogov

1. Države članice zagotovijo, da je čas prejema takrat, ko plačnikov ponudnik plačilne storitve prejme plačilni nalog, ki ga posreduje neposredno plačnik ali posredno prejemnik plačila ali se posreduje prek slednjega. Če čas prejema ni delovni dan za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, šteje, da je bil plačilni nalog prejet naslednji delovni dan. Ponudnik plačilnih storitev lahko določi časovno omejitev proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, prejete po tej omejitvi, šteje, da so bili prejeti naslednji delovni dan.
2. Če se uporabnik plačilnih storitev, ki je odredil plačilni nalog, in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da sredstva na voljo svojemu ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je čas prejema za namene člena 60 dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

Člen 55

Zavrnitev nalogov za plačilo

1. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne izvršitev plačilnega naloga, se o zavrnitvi in, če je mogoče, razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo vseh dejanskih napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika plačilnih storitev, razen če to ni prepovedano z drugo ustrežno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.
Ponudnik plačilnih storitev obvestilo na dogovorjeni način ob prvi priložnosti posreduje ali da na voljo, v vsakem primeru pa v rokih, določenih v skladu s členom 60.
Okvirna pogodba lahko vključuje pogoj, da ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna takšno obvestilo, če je zavrnitev objektivno utemeljena.
2. Kadar so izpolnjeni vsi pogoji iz okvirne pogodbe plačnika, ponudnik plačilnih storitev plačnika ne zavrne izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na to, ali je plačilni nalog odredil plačnik ali prejemnik plačila ali je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če to ni prepovedano z drugo ustrežno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.
3. Za plačilni nalog, katerega izvršitev je bila zavrnjena, se šteje, da ni bil prejet za namene členov 60 in 67.

Člen 56

Nepreklicnost plačilne transakcije

1. Države članice zagotovijo, da uporabnik plačilnih storitev ne more preklicati plačilnega naloga, potem ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če v tem členu ni določeno drugače.

- 1a. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali je plačilna transakcija odrejena prek njega, plačnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko je plačilni nalog ali soglasje zanj posredoval prejemniku plačila.
- 1b. Vendar lahko plačnik v primeru neposredne bremenitve in brez poseganja v pravice do povračila prekliče plačilni nalog najkasneje do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom knjiženja sredstev v breme računa.
2. Uporabnik plačilnih storitev lahko v primeru iz člena 54(2) prekliče plačilni nalog najkasneje do konca poslovnega dne pred dogovorjenim dnevom.
3. Po poteku časovnih rokov iz zgornjih odstavkov se plačilni nalog lahko prekliče le, če se o tem dogovorita uporabnik plačilne storitve in njegov ponudnik plačilnih storitev. V primeru iz odstavkov 1a in 1b je potrebno tudi soglasje prejemnika plačila. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna preklic.

Člen 56a

Povračilo s strani ponudnikov plačilnih storitev v primeru spora s tretjo stranko

Črtano

Člen 57

Črtano.

Člen 58

Preneseni in prejeti zneski

1. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev plačnika, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila in morebitni posredniki ponudnikov plačilnih storitev prenesejo celotni znesek plačilne transakcije in ne odtegnejo stroškov iz prenesenega zneska.
2. Vendar pa se prejemnik plačila in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita, da ponudnik plačilnih storitev odtegne svoje stroške iz prenesenega zneska, preden ga knjiži v dobro prejemnika plačila. V takšnem primeru je celotni znesek plačilne transakcije v informacijah, posredovanih prejemniku plačila, ločen od stroškov.
3. Če se iz prenesenega zneska odtegnejo kakršni koli stroški, ki niso stroški iz odstavka 2, ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. V primeru, da je plačilno transakcijo odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, njegov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije.

ODDELEK 2

ROK IZVRŠITVE IN DATUM VALUTE

Člen 59

Področje uporabe

1. Črtano
2. Ta oddelek se uporablja za:
 - (a) plačilne transakcije v eurih;
 - (b) nacionalne plačilne transakcije v valuti zadevne države članice;
 - (c) plačilne transakcije, ki zadevajo zgolj eno pretvorbo valut med eurom in valuto države članice, ki ni del evroobmočja, če je potrebna pretvorba valut izvedena v zadevni državi članici, ki ni del evroobmočja, pri čezmejnih transakcijah pa se čezmejni prenos odvija v eurih.
3. Ta oddelek se uporablja za druge plačilne transakcije, razen če ni drugače dogovorjeno med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, razen člena 64a, ki ni na voljo pogodbenikom. Če pa se uporabnik plačilnih storitev in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita o daljšem obdobju, kot je določeno v členu 60, takšno obdobje za plačilne naloge znotraj Skupnosti ni daljše od štirih delovnih dni po času prejema v skladu s členom 54.

Člen 60

Plačilne transakcije na plačilni račun

1. Države članice zahtevajo, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je znesek plačilne transakcije knjižen v dobro računa ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po času prejema v skladu s členom 54. Do 1. januarja 2012 se plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita za rok, ki ni daljši od treh delovnih dni. Ti roki se v primeru plačilnih transakcij na papirju lahko podaljšajo za dodaten delovni dan.
- 1 -a. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila valuto datira in znesek plačilne transakcije knjiži na plačilni račun prejemnika plačila, potem ko je ponudnik plačilnih storitev prejel sredstva v skladu s členom 64a .
- 1a. Črtano
2. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posreduje plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, o katerih sta se dogovorila prejemnik plačila in njegov ponudnik plačilnih storitev, tako da bo na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče poravnati neposredno bremenitev.

Člen 61

Črtano.

Člen 62

Prejemnik plačila brez plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev

Če prejemnik plačila nima plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, mu ponudnik plačilnih storitev, ki prejema sredstva za prejemnika plačila, da sredstva na voljo v roku, določenem v členu 60.

Člen 63

Gotovinske vloge na plačilnem računu

1. Kadar potrošnik nakaže gotovino na plačilni račun pri tem ponudniku plačilnih storitev v valuti tega plačilnega računa, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je ta znesek na voljo in valuta datirana takoj po času prejema sredstev. Kadar uporabnik plačilne storitve ni potrošnik, je znesek na voljo in valuta datirana najkasneje naslednji delovni dan po prejemu sredstev.
2. Črtano

Člen 64

Nacionalne plačilne transakcije

Za izključno nacionalne plačilne transakcije države članice lahko predvidijo krajši najdaljši čas izvršitve od tistega, ki je predviden v tem oddelku.

Člen 64a

Datum valute in razpoložljivost sredstev

1. Države članice zagotovijo, da je zadnji datum valute knjiženja v dobro za plačilni račun prejemnika plačila najkasneje delovni dan, ko se sredstva plačilne transakcije knjižijo v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj potem, ko se zadevni znesek knjiži v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

2. Države članice zagotovijo, da je datum valute bremenitve za plačilni račun plačnika kasnejši od datuma, ko se ta plačilni račun bremeni za znesek plačilne transakcije.

ODDELEK 3

ODGOVORNOST

Člen 65

Datum valute

Črtano.

Člen 66

Nepravilne enolične identifikacijske oznake

1. Če se plačilni nalog izvrši v skladu z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je plačilni nalog izvršen pravilno glede na prejemnika plačila, določenega z enolično identifikacijsko oznako.
2. Če je enolična identifikacijska oznaka, ki jo predloži uporabnik plačilnih storitev, nepravilna, ponudnik plačilnih storitev po členu 67 ni odgovoren za neizvršitev ali napačno izvršitev transakcije.
Vendar pa si plačnikov ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadeva izterjati sredstva iz plačilne transakcije.
Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev zaračuna izterjavo.
3. Če uporabnik plačilnih storitev predloži dodatne informacije poleg tistih, ki se zahtevajo na podlagi člena 26(1)(a) ali člena 31(2)(b), je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilnih transakcij v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo zagotovi uporabnik plačilnih storitev.
4. Črtano.

Člen 67

Neizvršitev ali napačna izvršitev

1. Črtano
 - 1a. Kadar je plačilni nalog odredil plačnik, je njegov ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člena 47a, 66(2) in (3) ter člen 70 plačniku odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije, razen če lahko dokaže plačniku in, če je ustrezno, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije v skladu s členom 60(1) in v tem primeru je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejemniku plačila odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije.

Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po prvem pododstavku, plačniku nemudoma povrne znesek neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije in, če je ustrezno, na bremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren po prvem pododstavku, da prejemniku plačila nemudoma na voljo znesek plačilne transakcije in, če je ustrezno, ustrezni znesek knjiži v dobro na njegov plačilni račun.

V primeru neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil plačnik, njegov ponudnik plačilnih storitev ne glede na odgovornost po tem odstavku na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, plačnika pa obvesti o rezultatih.

- 1b. Kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, je njegov ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člena 47a, 66(2) in (3) ter člen 70 prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s členom 60(2). Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren po prvem pododstavku, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev nemudoma ponovno posreduje zadevni plačilni nalog.

Poleg tega je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila brez poseganja v člena 47a, 66(2) in (3) ter člen 70 prejemniku plačila odgovoren za izvršitev plačilne transakcije v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 64a. Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren po tem pododstavku, zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj potem, ko je znesek knjižen v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

V primeru neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije, za katero ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po prvem in drugem pododstavku ni odgovoren, je plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev v tem smislu odgovoren, plačniku po potrebi povrne znesek neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije in na bremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo, v obeh primerih pa to stori brez odlašanja.

V primeru neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, njegov ponudnik plačilnih storitev ne glede na odgovornost po tem odstavku 1b na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, prejemnika plačila pa obvesti o rezultatih.

1c. Ponudniki plačilnih storitev so poleg tega odgovorni svojim uporabnikom plačilnih storitev za vse zaračunane zneske, za katere odgovarjajo, in vse obresti, ki se zaračunajo uporabniku plačilnih storitev zaradi neizvršitve ali napačne izvršitve plačilne transakcije.

2. Črtano

Člen 68

Prenosi v tretje države

Črtano.

Člen 69

Dodatna finančna nadomestila

Vsa dodatna finančna nadomestila poleg tistih, ki so predpisana v tem oddelku, se lahko določijo v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 69a

Regresna pravica

1. Če je odgovornost ponudnika plačilnih storitev v skladu s členom 67 mogoče pripisati drugemu ponudniku plačilnih storitev ali posredniku, ta ponudnik plačilnih storitev oziroma posrednik prvemu ponudniku plačilnih storitev zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo in/ali plačane vsote v skladu s členom 67.

2. Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu s pogodbami, sklenjenimi med ponudniki plačilnih storitev in/ali posredniki, ter v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med njimi.

Člen 70

Odsotnost odgovornosti

Odgovornost na podlagi poglavij 1 in 2 ne velja v primeru izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere stran, ki skuša uveljavljati te okoliščine, ne more vplivati, posledice takšnih okoliščin pa bi bile kljub vsem prizadevanjem neizogibne, ali v primeru, da ponudnika plačilnih storitev zavezujejo druge pravne obveznosti, ki jih ureja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti.

Poglavje 3

Varstvo podatkov

Člen 71

Varstvo podatkov

Države članice dovolijo obdelavo osebnih podatkov v plačilnih sistemih in pri ponudnikih plačilnih storitev, kadar je to potrebno za varovanje preprečevanja, preiskav in odkrivanja plačilne goljufije. Obdelava takih osebnih podatkov se opravlja v skladu z Direktivo 95/46/ES.

Poglavje 4

Pritožbeni in izvensodni postopki za reševanje sporov

ODDELEK 1

PRITOŽBENI POSTOPKI

Člen 72

Pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni postopki, ki uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim stranem, vključno z združenji potrošnikov, omogočajo vložitev pritožb pri pristojnih organih v zvezi z domnevnimi kršitvami določb nacionalne zakonodaje za izvajanje določb te direktive s strani ponudnika plačilnih storitev.
 2. Po potrebi in brez poseganja v pravico, da vložijo pritožbo na sodišču v skladu z nacionalnim procesnim pravom, pristojni organi v odgovoru obvestijo pritožnika o obstoju izvensodnih postopkov iz člena 75.
- 2a. Črtano.

Člen 73

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice obvestijo Komisijo o določbah iz člena 73(1) in identiteti pristojnih organov v skladu s členom 74 najpozneje do datuma, navedenega v prvem odstavku člena 85(1), in jo takoj obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Člen 74

Pristojni organi

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da pritožbene postopke in kazni, določene v členu 72(1) oziroma členu 73(1), izvajajo organi, pooblaščen za zagotavljanje skladnosti z določbami nacionalne zakonodaje, sprejetimi na podlagi obveznosti iz tega oddelka.
2. V primeru kršitev ali domnevnih kršitev določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi naslovov III in IV te direktive, so pristojni organi iz odstavka 1 pristojni organi matične države članice ponudnika plačilnih storitev, razen za podružnice in zastopnike, za katere so v okviru pravice do ustanavljanja pristojni organi države članice gostiteljice.

ODDELEK 2

IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

Člen 75

Izvensodno reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni primerni in učinkoviti izvensodni pritožbeni postopki in postopki izvensodne poravnave sporov med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev za spore v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive, in da se pri tem, kjer je ustrezno, uporabijo obstoječi organi.
2. V primeru čezmejnih sporov države članice zagotovijo, da ti organi dejavno sodelujejo pri njihovem reševanju.

Člen 75a

Statistični podatki

Črtano.

NASLOV V

Izvedbeni ukrepi in Plačilni odbor

Člen 76

Izvedbeni ukrepi

1. Da bi se upoštevala tehnološki napredek in razvoj trga na področju plačilnih storitev ter zagotovila enotna uporaba te direktive, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 77(2) sprejme naslednje izvedbene ukrepe:
 - (a) prilagodi seznam dejavnosti iz priloge k tej direktivi v skladu s členi 2 do 4 in 10;
 - (b) spremeni opredelitev mikropodjetja v smislu člena 4(19a) v skladu s spremembo Priporočila 2003/361/ES;
 - (c) posodobi zneske, navedene v iz členih 21(1) in 50(1), da bi se upoštevala inflacija in večje spremembe na trgu.
2. Noben izmed izvedbenih ukrepov ne sme spremeniti osnovnih določb te direktive.

Člen 77

Odbor

1. Komisiji pomaga Plačilni odbor, v nadaljnjem besedilu "Odbor", ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek v drugih členih se uporabljata člena 5a in 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES ob upoštevanju člena 8 Sklepa.
Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik

NASLOV VI

Končne določbe

Člen 78

Popolna uskladitev

1. Brez poseganja v člene 23b(2), 23e, 23f(3), 34(3), 36(3), 37(3), 40b(2), 40c(3a), 40d(3), 50(2a), 64 in 80, če ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice ne smejo ohraniti ali uvesti drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi.
- 1a. Če država članica uporabi katero od možnosti iz odstavka 1, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti Komisijo. Komisija objavi informacije na spletni strani ali na drug, lahko dostopen način.
2. Črtano
3. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev ne odstopajo, v škodo uporabnikov plačilnih storitev, od določb nacionalne zakonodaje, s katerimi se izvajajo določbe te direktive ali ki so z njimi usklajene, razen če je to izrecno določeno.
Vendar pa lahko ponudniki plačilnih storitev sklenejo, da bodo uporabnikom plačilnih storitev odobrili ugodnejše pogoje.

Člen 79

Pregled

Komisija najpozneje tri leta po datumu iz prvega pododstavka člena 85(1) predloži Evropskemu parlamentu, Svetu ter Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki poročilo o izvajanju in vplivu te direktive, zlasti o:

- morebitni potrebi po razširitvi področja uporabe Direktive na plačilne transakcije v vseh valutah in na plačilne transakcije, kadar se le en izmed ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Skupnosti,
 - morebitnih posledicah odobritve kredita, ki se nanaša na plačilne storitve, kakor je določeno v členu 10(2a)
 - morebitnem učinku zahtev po dovoljenjih za plačilne institucije na konkurenco med plačilnimi institucijami in drugimi ponudniki storitev ter o ovirah za vstop na trg za nove ponudnike storitev; in
 - uporabi členov 23f in 40d te direktive in morebitni potrebi po pregledu področja uporabe te direktive glede na instrumente za plačila majhne vrednosti in elektronski denar,
- in, če je potrebno, priloži predlog za njeno spremembo.

Člen 80

Prehodna določba

1. Brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Skupnosti države članice dovolijo pravnim osebam, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij, kakor je določeno v tej direktivi, v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred [datum začetka veljavnosti te direktive], da največ 18 mesecev po datumu iz prvega pododstavka člena 85(1) še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah brez dovoljenja iz člena 6. Vsaki taki osebi, ki v tem obdobju ni pridobila dovoljenja, se v skladu s členom 23a prepove zagotavljanje plačilnih storitev.

- 1a. Ne glede na odstavek 1 so zahteve po dovoljenju iz člena 6 oproščene finančne institucije, ki so začele dejavnosti v smislu točke 4 Priloge I Direktive 2006/48/ES in izpolnjujejo pogoje iz člena 24, odstavek 1, točka (e) pododstavka 1 te direktive v skladu z nacionalno zakonodajo pred [*datum začetka veljavnosti te direktive*]. Vendar pa bodo o teh dejavnostih obvestile pristojne organe matične države članice do [*datum začetka veljavnosti te direktive*]. Poleg tega bo to obvestilo vsebovalo informacije, ki dokazujejo, da izpolnjujejo zahteve iz člena 5 (a), (bb), (f) do (i), (j) in (k). Če pristojni organi ugotovijo, da so te zahteve izpolnjene, se te institucije registrirajo v skladu s členom 8 te direktive. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo, da te finančne institucije oprostijo zahtev iz člena 5 te direktive.
2. Države članice lahko zagotovijo, da pravne osebe iz odstavka 1 samodejno pridobijo dovoljenje in se vpišejo v register v skladu s členom 8, če pristojni organi že imajo dokaze, da so izpolnjene obveznosti iz členov 5 in 6. Pristojni organi obvestijo zadevne subjekte, preden jim podelijo dovoljenje.
3. Države članice lahko brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti dovolijo fizičnim ali pravnim osebam, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo, veljavno pred [*datum začetka veljavnosti te direktive*] začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij, kakor je določeno v tej direktivi, in ki so upravičene do odstopanja v skladu s členom 21, nadaljevanje opravljanja teh dejavnosti v zadevni državi članici, in sicer za prehodno obdobje, ki ni daljše od 3 let, brez opustitve v skladu s členom 21 in vpisa v register v skladu s členom 8. Vsaki taki osebi, ki v tem obdobju ni upravičena do opustitve, se v skladu s členom 23a prepove zagotavljanje plačilnih storitev.

Člen 81
Sprememba Direktive 97/7/ES

Člen 8 Direktive 97/7/ES se črta.

Člen 82
Sprememba Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. Točka 4 Priloge I se nadomesti z naslednjim besedilom:

(4) "plačilne storitve", kakor so opredeljene v členu 4(2)(a) Direktive [...] Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu (*)
2. Točka 5 Priloge I se nadomesti z naslednjim besedilom:

(5) Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice, če ta dejavnost ni zajeta v točki 4

Člen 83
Sprememba Direktive 2002/65/ES

Direktiva 2002/65/ES se spremeni:

1. Člen 8 se črta.
2. V členu 4 se doda naslednji odstavek:

(5) Kadar se uporablja tudi Direktiva [...] Evropskega parlamenta in Sveta (*), se določbe glede obveščanja iz člena 3(1) te direktive, razen pododstavkov (2)(c)–(g), 3(a) in (e) ter 4(b), nadomestijo s členi 25, 26, 30 in 31 predhodne direktive.

(*) UL L [...], ..., str. [...]

Člen 83a
Sprememba Direktive 2005/60/ES

Direktiva 2005/60/ES se spremeni:

1. Točka (a) člena 3(2) se nadomesti z naslednjim besedilom:

"(a) podjetje, ki ni kreditna ustanova, ki opravlja eno ali več dejavnosti, vključenih v točke 2 do 12 in v točko 14 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES, vključno z menjalnicami (bureaux de change)".
- 1a. Člen 15(1) in (2) se nadomesti z naslednjim besedilom:

"1. Če država članica dovoli kreditnim in finančnim ustanovam iz člena 2(1)(1) ali (2), ki se nahajajo na njenem ozemlju, da se znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, ta država članica v skladu s členom 14 dovoli, da ustanove in osebe iz člena 2(1), ki se nahajajo na njenem ozemlju, v vsakem primeru priznajo in sprejmejo rezultat zahtev glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo izvedla ustanova iz člena 2(1)(1) ali (2) v drugi državi članici, z izjemo menjalnic in institucij, kakor so opredeljene v členu 4(2)(b) Direktive [] Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu, ki opravljajo predvsem plačilne storitve iz točke 7 Priloge k navedeni direktivi, ter pravnih in fizičnih oseb, katerim je bilo odobreno odstopanje v skladu s členom 21 navedene direktive, in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, na katerih so bile utemeljene te zahteve, za drugačne dokumente ali podatke, kot so predpisani v državi članici, na katero se stranka obrača.

2. Če država članica dovoli, da se menjalnice iz člena 3(2)(a) in institucije, kakor so opredeljene v členu 4(2)(b) Direktive [] Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu, ki opravljajo predvsem plačilne storitve iz točke 7 Priloge k navedeni direktivi, ki se nahajajo na njenem ozemlju, znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, jim mora ta država članica v skladu s členom 14 dovoliti, da v vsakem primeru priznajo in sprejmejo rezultat zahteve po dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo v drugi državi članici izvedla institucija iste vrste in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, na katerih so bile utemeljene te zahteve, za drugačne dokumente ali podatke kot tiste, ki so zahtevani v državi članici, na katero se stranka obrača."

2. V členu 36(1) se na dan iz prvega odstavka člena 85(1) veljavne direktive črta drugi stavek.

Člen 84

Razveljavitev

Direktiva 97/5/ES se razveljavi z datumom, določenim v prvem odstavku člena 85(1).

Člen 85

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. novembra 2009. Besedilo navedenih predpisov nemudoma posredujejo Komisiji.
Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga zajema ta direktiva.

Člen 86

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 87

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

"PLAČILNE STORITVE" IZ ČLENA 4

(1) Storitve, ki omogočajo gotovinske vloge na plačilnem računu ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.

(2) Storitve, ki omogočajo gotovinske dvige s plačilnega računa, ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.

(3) Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosom sredstev, na plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev:

- izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami;
- izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo;
- izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.

(4) Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva krita s kreditno linijo za uporabnika plačilnih storitev:

- izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami;
- izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo;
- izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.

(5) Izdajanje in/ali pridobivanje plačilnih instrumentov.

(6) Črtano.

(7) Denarna nakazila.

(8) Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerem se soglasje plačnika za plačilno transakcijo posreduje s katerekoli telekomunikacijsko, digitalno ali informacijsko-tehnološko napravo, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega in informacijskega sistema ali mreže, ki deluje zgolj kot posrednik v imenu uporabnika plačilnih storitev.

(9) črtano
